

Yeniden • • • Millî

MÜCADELE

ELENİZİM

KARŞISINDA

TÜRKİYE

10 Mart 1970

6

İLMÎ SAĞ

**İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PRO-
TESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK
YAPISININ İLİMLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR..!**

İNSANIN TABİİ OLDUĞU KANUNLAR.

İnsanın ve cemiyetin buhranını idrak için, insanı tüm olarak anlamaya mecburuz. İnsanın bir vechesini ele alıp, insan ve cemiyetin yaşayış kanununu keşfetmek imkânsızdır. Ancak insanı tüm olarak izah, bize onun ızdırabının anahtarını verir.

İnsan ne fikri, ne kimyevî ve ne de biyolojik bir varıktır. İnsan, görülen ve görünmeyen varlığıyla, bir bütündür. Bu bütünün parçalarından veya görünüşlerinden birine imtiyaz tanımak bizi yanıltır. İnsan, ancak öğretme gayesiyle, basitleştirilerek kısımlara ayrılabilir. Bu ayrımı farazîdir ve sadece tetkiki kolaylaştırmak için kabul edilebilir. İnsanın fiziki varlığına tetkik, insanın vücudunda cereyan eden kimyevî hâdiseleri etüd, insan hakkında küllî bir izahla tamamlanmadıkça eksik ve zararlıdır.

İnsan hakkındaki bu izah ise; insan ve cemiyetin hayatlarını tetkik ile bulabiliriz. Yani insanın ve cemiyetin, bütün yaşayış boyunca, incelenişi gerekmektedir. Tetkikimizin çıkardığı arızı neticeleri de, bütün insanlık tarihi boyunca kıyaslayarak değerlendireceğiz. Böylece insan ve cemiyetin tabî olduğu kanunları keşfedeceğiz. Zira kanunlar, her varlığın bünyesinin kendisine telkin ettiği kaidelerdir.

İnsanlar, kendilerine vücut veren sperm ve yumurtanın birleşmesi anından başlayarak, kendileri için tayin edilmiş bir vakte kadar canlı olarak kalır ve bu vaktin doluşu ile birlikte biyolojik hayata veda ederler. Bütün insanların diğer canlı varlıklarla ortak vasfı budur. Yaratılır, yaşatılır ve öldürülürler.

İnsanın cansız maddeden nasıl yaratıldığı bizim için meçhuldür. Fakat bu müstesna hadisenin meydana gelmesinin, kudreti her şeyi kaplamış olan Allahın eseri olduğunu biliyoruz. Bütün canlı varlıkla beraber, insan da Allah tarafından yaratılıyor. Bu, insanın uyduğu ilk kanundur. Karakteri ve istidatları, bu esnada, bil-kuvve mevcut bulunur.

Hayatın ikinci ana kanunu yaşama'dır. Bütün canlılar gibi, insan da, Allahın kendisine her an verdiği kudretle yaşıyor, düşünüyor, hareket ediyor ve varlığını devam ettiriyor. Fakat bu enerji kendisine verilmediği an biyolojik hayat sona eriyor.

Yaşama kanunu dediğimiz bu kanun, ileride inceleyeceğiz.

Ve insan, bütün canlılar gibi, ölüyor. Hayat dediğimiz fevkalâde hal, Allahın her an verdiği kudret sayesinde duruyor. Bu enerji, zamanı gelince, Allah tarafından kesilir ve ölüm vukua gelir. Ölüm yaratılma kanunlarını şimdi incelemeyeceğiz. İnsan ve cemiyetin dünyadaki buhranını çözmek istediğimizden insanın yaşama kanunlarını tetkik edeceğiz.

Cemiyetler için de aynı kanunlara uymak bir zarurettir. Cemiyetler de doğar,

6

yaşar ve ölürler. Kendilerine tayin edilmiş vakit dolunca, cemiyetler ölür ve yerlerini yenilerine bırakırlar. Tarihin bize bildirdiği Eti, Babil Eski Mısır, Sümer, Eski Yunan v.s. gibi milletler yok olmuşlardır. İdeolojilerini kaybeden ve netice olarak ahlâki, askeri ve iktisadî binaları çökmüş ve o cemiyetleri teşkil eden ırk, başka bir cemiyetin yetiştirme gübresi haline gelmiş ve kaybolmuştur. Bu cemiyetlerin ideolojik yapıları ölünce biyolojik, siyasî, iktisadî ve askeri yapıları da yok olmuştur. Bu ölümün zahiri sebebi bir harp veya büyük bir tabii hâdis olabilir. Fakat yok olan millet, ideolojik yapısı ölünce, hayat sahasından çekilmeyi kendi eliyle hazırlamıştır. Bu akıbet çok değişik sebeplerin müdahalesi ile meydana gelebilir. Mühim olan hayattan çekilişin gerçek sebebidir. O da, ideolojik yapının yıkılmasıdır.

Netice olarak, cemiyetler de doğum, yaşama ve ölüm kanunlarına tabî olurlar.

İNSAN VE CEMİYETİN YAŞAMA KANUNUNUN İNCELENMESİ

İnsan ve cemiyet şu üç ana kanunun hakimiyeti altındadır:

- a. Varlığın idamesi.
- b. Neslin devamı.
- c. İdeolojik yapının tezahürlerine tabî olma.

İnsan ve cemiyetin tetkiki bize bu üç ana kanunu bildirir. Bu kanunlar, varlığımızın mutlak bir surette uyduğu kaidelerdir.

VARLIĞIN İDAMESİ KANUNU

Varlığın idamesi kanunu bütün canlılarda mevcuttur. Canlı varlığın tabii yapısının kendisini zorladığı ve itaat altına aldığı ilk kanun budur. Hayvanlarda iradî olarak hayattan vazgeçme görülmez. İntihar, hayvanlar âleminde hemen hemen hiç görülmeyen bir hâdisedir. Hayvanlar âleminde hayattan feragate rastlanmayışı kaidelerinin bir kaç istisnası vardır. Bu istisnalar haricinde canlı varlık, varlığın idame ettirmeye gayret eder.

İnsanlar için de aynı hal varıddır. İnsanın tabii varlığı, yapısının icabı olarak, hayata bağlıdır. Çok yüksek tesirler olmadıkça hayatı terketmek istemez. İradesiyle ölümü tercih edenler çok azdır. İntihar vakıalarının, insan nüfusuna kıyasla azlığı, insanın varlığını devam duygusunun ne kadar kuvvetli olduğunu gösterir. Şerefsizce bir yaşamayı dahi, varlıklarını devam ettirmek için kabullenenlerin mevcudiyeti ifade ettiğimiz kanunun bir başka yönden teyididir. Ölümün bir kurtuluş gibi telâki edildiği anlarda dahi, yaklaşan ölüm insanı korkutur, ölümü temenni ettiğine pişman eder. Tabii varlığımızın devamı arzusu, bünyenin zaruretinden doğmaktadır.

Allah'ın muayyen bir vakit için yaşama üzere, halkettiği varlık Allah'a muhalefet edemez. Varlık, bünyesine vazgeçilmez bir surette Allah'ın yerleştirdiği «Var-

lığın Devamı» kanununa isyan etmez.

Varlığın devamı arzusu bütün canlı maddede görülür. Tek hücreli canlıdan insana kadar, bütün varlık âlemi varlıklarını devam ettirmek ister. Organizma, içinde yaşadığı muhitin menfi tesirlerini ve manialarını venmeğe çalışır. Organizma fiziki ve biyolojik manialarla tam bir mücadele halindedir.

Vücutta tahribat yapmak isteyen mikroplarla mücadele; değişik hararet, ısı beslenme ve barınma şartlarına intibak için mücadele organizmanın belirli vasfıdır.

Organizma, hastalığa karşı, mikropları yok edecek maddeler meydana getirerek savaşır. Hücrelerin tahrip edilmesine karşı yeni yeni hücreler yaparak mukabele eder. Besin azlığı telâfi için hücreler arasındaki kimyevî unsur alış-verişlerini azaltır. Organizma, hayatına devam için düşmanlarıyla mücadele eder. Mikroplarla, gıda yetersizliği ile, sıcaklık farkları ile döğüşür. Organizma, hayatını hudutlandırmak veya yok etmek isteyenleri düşman kabul eder ve mücadele eder.

Tabii varlığımız, bu şekilde, hayatın değişik tesirlerini karşılayacak bir halde bulunur. Şartlara uymak hususunda büyük bir kabiliyet gösterir. Tabii bu mukavemetin bir hududu bulunur.

Vücudumuz değişik şartlarla mücadele etme istidadında yaratılmıştır. Yaradılışın bu fonksiyonu yerine getirilirse fert inkişaf için gerekli zemini bulur. Organizmanın mücadele etme istidadı değişik düşmanlarla mücadele ederek gelişir.

Vücudumuzun mücadele etme meyli o kadar fazladır ki, bu hususiyeti düşünmeden tanzim edilmiş bir hayat enerjisiz, sınır mukavemetinden mahrum, hayatın gayesinden habersiz fertler yetiştirecektir.

Organizmanın şartlara intibak için gösterdiği cehdi görelim:

Organizma kimyevî alış verişin normal faaliyetini en değişik şartlar altında dahi devam ettirir. Kuvvetli bir soğuk metabolizmayı azaltmaz. Vücut ancak ölüm yaklaşınca soğumaya başlar.

Susuzluğa veya açlığa rağmen hayata devam, hayvanlarda apaçık görülür. Çok susuz bölgelerdeki ineklerin 3-4 gün su içmemeğe alıştığını biliyoruz. Bir takım köpekler ancak haftada bir iki kere yiyecek yiyerek sıhhatte kalabilirler. İnsanlar uykusuzluğa, uykuya, açlığa, fazla yemeğe kendilerini alıştıracırlar.

İnsanın yüksek yerlere alışabilmesi için organizmada çok enteresan şeyler vukua gelir. Kan, teneffüs, iskelet ve adale sistemlerinde değişikliklerin doğması ile yeni şartlara uyulur.

Kasların ve zihnin mücadeleleri vücudumuzda inkişafın tek amilidir. Bu mücadele bırakılırsa, insan bünyesinde zafiyet başlar.

(İncelememizin devamı gelecek sayıda)

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih, ve menfaatine bağlı, haf-talık siyasî MİLLÎ DÂVÂ MECMUASI

CİLT: 1 — SAYI: 6

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

★

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOÇ

★

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İSTANBUL

★

Fiati : 150 kuruş.

Dizgi :

ŞEN - AL MATBAASI

★

Baskı :

GÜNEŞ MATBAACILIK

T.A.Ş. Cağaloğlu - İst.

★

Abone Sartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

Küstahlaşan Elenizm ve iflâs eden teslimiyet politikası

Son günlerde Türkiye'nin istikbal ve istiklâlini yakından alakadar eden hadiseler cereyan etti. Türk siyasî hayatının buhranlara itilmesi ile hızlanan, Yunan cunta'sının silâhlı hareketi, son derece düşündürücüdür. Yakın tarihimiz Yunan'ın böyle meş'um silâhlı hareketlerine kapıldığı her devirde, bir elen hiyanetinin to-murcuklandığına şahadet eder. I. Cihan Harbinin felaketli arifesinde, Yunanistan'ın İngiltere'den en son sistem silâhlarla birlikte, zırhlılar alması o zamanın Mason devlet adamlarını bile üz-müştü. Yunan'ın İngilizler tarafından silâhlân-dırılması, bizi Almanya'dan zırhlı satın almağa zorlamıştı. Sonrası malumdur. I. Cihan Harbinin korkunç sarsıntıları Osmanlı İmparatorluğumuzun binasını çatırdatmış ve sonra da yıkmıştır. Bu enkaz arasında doğrulmaya kalkan milletimizi kati bir darbe ile yok etmek vazifesi, Yunan sirtlanına düşmüştür.

Bir asrı aşan zaman dilimi içinde, Yunan'ın Müslüman Türk'ün başına getirdiği sadece zulüm olmuştur. '99 onlarca Müslüman Türk, Mora, Teselya, Trakya ve bütün Balkanlarda Yunan bıçağı altında can vermiştir. Bir buçuk asırdan beri Müslüman Türk hayvanlara bile reva görülmeyen bir zulüm içinde yok edilmeye çalışılmıştır. Ancak, Yunan yılanının büyük nispette hissedarı olduğu bu zulüm sebepsiz değildir. Bu temel sebepleri bulmak, bugün hayati vazifemiz olmuştur.

Bir buçuk asırdan beri Yunan eliyle yapılan zulüm nasıl, kimler tarafından ve niçin tezgâhlanıyor? İşte, cevap verilmesi elzem sualler bunlardır. Ancak bunların bir makalenin çevresini aştığını hatırlamamız gerekir. Fakat bu mesele-nin kısa da olsa zamanımızın en acil meselesi oluşu sebebiyle çözülmesi gerekmektedir.

Unutmayalım ki, bir Kıbrıs katliamı, bir Ba-tı Trakya faciası ideolojiler arasındaki çarpış-manın kanlı mahsulünden başka bir şey değıl-dir. Mora'da Türk askerlerini arkadan hançerle-yenler, Balkanlarda hayvanları bile tiksindirecek zulümleri hazırlayan palikaryalar, Batı Anado-lu'da geçtiği her yeri harabeye çeviren Yunan sürüleri, Kıbrıs'ta katliamlar tertipleyen papaz-lar aynı ideal için gayret göstermektedirler. Bu ideal, Bizans imparatorluğunun yeniden kurul-ması emelidir. Vahşetlerinden yakındığımız Ele-nizmin bu hedefi, Anadolu ve Rumelide bütün camilerin yıkılması, mezarların tarla yapıp sü-rülmesi ve Müslüman Türk milletinin zorla hi-ristiyanlaştırılması demektir. Allah korusun, iş-te o zaman hristiyan tarihçileri, Anadoludaki İslâm istilası ve karanlık devir sona erdi diye vazabileceklerdir. Tıpkı İspanya gibi

Elenizmin Bizans imparatorluğunu ihya emeli yavaş yavaş gerçekleşmeye başlamıştır. Bundan 150 sene evvel Eflak isyanının tutuştu-ğu yangın, Mora, Teselya, Trakya, Oniki ada-lar ve nihayet Kıbrıs da tutuşturmuş bulunmak-tadır. Bu adım adım, Megalo İdea'nın gerçekle-şmesidir.

Bilindiği gibi ilk çağlar tarihini hile, ahlâk-sızlık ve şehvet edebiyatı ile kirleten bir toplu-luk vardır. Bu topluluk elen topluluğudur. Atina ve İsparta'da doğan iğrenç bir hayat ve sanat anlayışı, elen dili ile beraber yayılır İskender'in fetihleri Yunanistan'dan Hindistan'a kadar elen anlayışının ve dilinin yayılmasını temin et-miştir. Daha sonra Romalılar Yunan şehirlerini teker teker işgal ettiler. Roma'nın devlet ve askerlik anlayışı Yunan'ın ahlâksız, şüpheli fel-sefesi ile Yunan'ın iğrenç gelenekleri birleşiyor. Bu birleşmeden garip bir devlet doğuyordu. Bu devlet Bizans'tı. Hz. İsa'nın talimatının tahrif edilmiş şekli olan hristiyanlık Roma'yı sarsmış-tı. Roma'nın materyalist çatısını tahrifle meş-guldü. Daha sonradan hristiyanlık resmi devlet dini olarak önce Roma ve sonra da Bizans ha-yatına karıştı. Kısa zamanda hristiyanlık ve ruhban zümresi Bizans devletinin esaslı unsuru haline geldi. Hristiyanlık Bizans devletinin sa-dık hizmetkârı olmuştu. Dünyaya hakim olma hırsı için kullanılan Hristiyanlık, zamanımız hristiyan devletleri içinde aynı rolü ifa etmek-tedir.

İstanbul'un fethi, hristiyan dünyası için bir dönüm noktası oldu. Hristiyan ideolojisi büyük bir askerî ve siyasî gücün himayesinden mahrum

oluyordu. Ancak bu güç, zaten bir kaç asırdan beri çürümüş, yıpranmış ve ufalmıştı.

Bizans imparatorluğunun yıkılışına rağmen, İslâm'ın ulvî müsamahası ile kilise yaşayabildi. Ve gittikçe daha güçlü hale geldi. Böylece; Fe-ner patrikhanesi, Rusya'dan, Mısır'a kadar yaşa-yan bütün ortodoksların ruhanî lideri, Bizans imparatorluğunun varisi ve hristiyanlık için kut-sal topraklar olan Anadolu'nun hukuken sahibi olduğu inancını bir an bile unutmuyarak uzun vadeli bir mücadele içine girdi. Fener patrikha-nesinin stratejisi şöyle özetlenebilir. Önce Fener patrikhanesinin ve kiliselerin yaşamasını temin etmek ve kiliseler vasıtasıyla rumları eğitmek, Yunan idealleri ile beslemek ve Türklerin haki-miyeti zayıflayınca Bizans'ı yeniden kurtarmak. Bu plân başarı ile uygulandı. Elenizmin mimarı olan Fener patrikhanesi ve kadrosu, Bizans hortlatmak ideali için, en iğrenç Bizans entrika-larına ve ahlâksızlığına hristiyanî bir damga vurdular. Bir taraftan Rumları, Bizans hayalleri ile doldururken, diğer taraftan Osmanlı impara-torluğunu tedrici bir ölüme sürükleyecek tedbir-leri almakta gecikmediler. Fatih devrinde bile en alçakça sabotajları yapmağa cüret eden dön-me Mehmet Paşalardan başlayarak, Fenerli Rum beylerinin ihanetlerine ve devletin bütün kilit noktalarını ele geçirmeğe uğraşan Fener patrik-hanesi ajanlarına kadar, asırlar boyu bir sabo-tajcular ordusu çalıştı, durdu. Osmanlı impara-torluğu zaaf belirttükçe göstermeğe başlayınca da, İngiltere, Rusya ve Fransa'nın aleni yardım-ı ile Yunan isyanlarını ve müslüman katliamlarını plânladı ve hunharca tatbik etti. Fener pa-trikhanesinin kurduğu bir ihtilâl teşkilâtı olan Etniki Eterya'da iste bu sıralarda tarihin sahne-sinde gözükür. Milletimizi yok etmeye ahdeden Yahudilik, yordakısı hristiyan devletler ve Fe-ner patrikhanesi 1820 den itibaren başlayan Yu-nan isyanlarını ve müslüman katliamını elbirli-ği ile plânladılar.

Beynelmillel Yahudilik, bu 150 sene zarfın-da cemiyetimizde meydana gelen her tereddüt anını, her kargaşalık vasatını dikkatle kollamış ve bizi hançerlemiştir.

Yunan isyanlarını hatırlayalım. O Yunan âsi-leri ile basa çıkabilecek tek adam olan, Tepede-lenli Ali Paşa ile İstanbul'un arası, Fener pa-trikhanesinin sinsi çalışmaları sayesinde açılmış-tı. İstanbul'un Tepedelenli Ali Paşa'yı katlinden sonra 1820 de Yunan isyanı patlak vermiştir. Bastrılan bu isyandan sonra, Yunan istiklâli 1827 de İngiliz, Rus ve Fransızların tazyiki net-cesinde temin edildi. Ancak hatırlanmalıdır ki 1827 Yunan istiklâli hareketinden 1 sene önce Osmanlı ordusu büyük bir reform (!) geçirmişti Ve 1827 de yok denecek kadar askerî kuvvet vardı

1856 ıslahat projesini müteakip, 1866 Girit ihtilali ve müslüman katliamı tezgâhlandı.

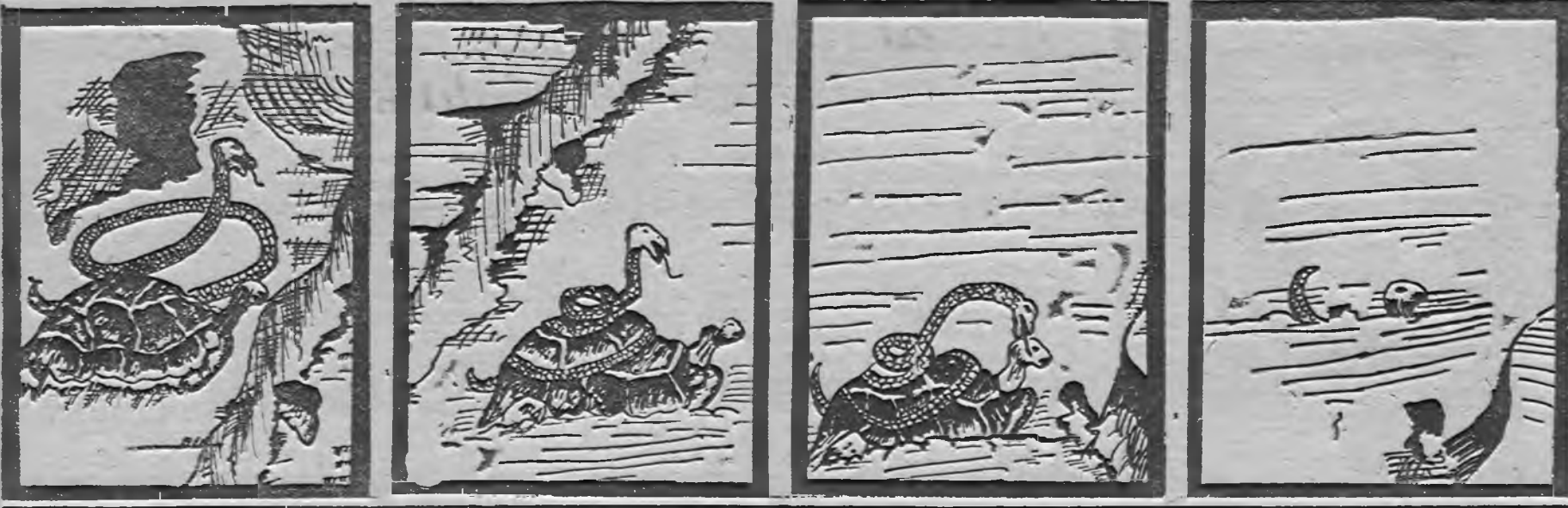
1908. ihtilâlinin çalkantıları esnasında Girit katli olarak gitti. Ve Birinci Cihan Harbinin ka-ranlık günlerinde bütün Trakya, 12 adalar ve Kıbrıs Yunan'ın pencesine düştü.

Kıbrıs meselesi, Elenizmin ve sionizmin tez-gâhladığı bir mesele olarak ele alınmadıkça, aziz Türkivemizin de bir Kıbrıs olmasından korkulur

Ne yazık ki, 1683 den beri politikamız bir uydu politikası olmuş, ya Paris'in, ya Londra'nın, ya Berlin'in v.s. nin dümen suyundan ayrı-lmamıştır. Ve maalesef bugün de hal böyledir. Vatanımızı gasp niyetiyle gelen Yunan sürüleri-nin Mehmetçiğin süngüsü ile denize dökülmesin-den sonra yapılan iş, şehitlerimizin kemiklerini sızlatmak olmuştur.

Anadolu'yu harabeye çeviren Yunan zulmü karşılığında, tazminat hakkından vazgeçilmiş, is-tiklâllerini namı ile kazanmış Batı Trakya Yu-nan'ın pencesine terk edilmiş, Rumlara Türkiye'de her türlü sömürge imkânı tahsis edilmiş, Yu-nan'ın Anadolu'da yaptığı zulüm hatırlanmamış Yunan aleyhtarı türkû ve şarkı yasak edilmiş, ve bol bol Türk - Yunan dostluğundan bahsedil-miştir. Böylece kozmopolit, şahsiyetsiz ve gayri-millî dış politika, elenizmin hortlaması karşısın-da sadece tebessüm etmiştir.

Yunanın Anadolu'yu bir ihanet çemberi gibi sarmasına göz yumanları ne millet, ne de tarih affetmeyecektir.

KAPLUMBAGA İLE YILANIN HİKAYESİ: Dünya üzerinde Beynelmîl Yahudiliğin tesis ettiği vahşet, hile ve cinayetlerle devam eden saltanatı son anlarını yaşamaktadır. Emperyalizm ve köleleri menfaat çekişmeleri sebebiyle ve batıl ideolojileri dolayısıyla birbirlerini sırtlanlar gibi kemire kemire yok olacaklardır. Bu kaplumbağa ve yılan hikâyesinin tek rarından ibarettir.

Kutsal İttifak ÇÖZÜLÜYOR

MUKADDES İTTİFAK ÇÖKÜYOR MU?

Geçtiğimiz hafta içinde İsmet İnönü'nün kabine buhranı hakkında verdiği demec, mevcut buhranı daha da artırmıştır. İsmet İnönü demeciyle Süleyman Demirel'i ve Dışişleri Bakanı İhsan Sabri Çağlayangil'i hedef almıştır. Çağlayangil'i dışarı ile tehlikeli alâkalar kurmakla suçlamaktadır. Yeni kurulacak kabinede de bu iki şahsın bulunmaması gerektiğini ayrıca belirtmiştir.

İsmet İnönü acaba bu demeciyle ne gibi şeyler elde etmek istemiştir?

İSLÂM ÂLEMİNE KARŞI TERS POLİTİKAMIZ

İnönü bir buçuk seneden beri hükümetin Orta-Doğu politikasını hatalı bulmakta imiş. Halbuki Orta-Doğu ülkelerine yaklaşma siyasetimiz, onun iktidarı yıllarında başlamıştı. Kıbrıs meselesi Birleşmiş Milletler'de oylamaya sunulduğu zaman bizi destekleyici olarak yalnız dört devletin ortaya çıkması çok üzücü bir hadise olmuştur. 1948 yılında Beynelmîl Yahudiliğin Orta-Doğu'da kurduğu İsrail devletini tanıyan İsmet İnönü iktidarı, haklı olarak Arap Âlemi'ni aleyhimize çevirmişti. Cezayir'in bağımsızlığı meselesinde Fransızları destekleyen politikacılarımızın kimlerin hesabına çalıştıkları belli değildir. Bu gibi hadiseler İslâm Âlemi'ni Türkiye'den iyice uzaklaştırmıştı.

Birleşmiş Milletler'de Kıbrıs oylamasının aleyhimize tecelli etmesi o zamana kadar yürütülen dış politikanın hatalı olduğunu ortaya koydu. Tarafsız ülkelerin lehimize kazanılması için mevcut hükümetler projeler hazırladılar. Bilhassa İslâm Âleminin bizi desteklemesi hususunda ısrarla duruldu. Halbuki İslâm Âleminin lehimize kanazınabilmesi için İsrail ile olan politikamızın gözden geçirilmesi icab ediyordu. Beş altı yıldan beri İsrail'i incitmeden, İslâm Âleminin desteğini kazanmaya kalkan hükümetler bilhassa son yıllarda güç durumlarına düşmüşlerdir.

ORTA-DOĞU HARBİ VE TÜRKİYE'YE TESİRLERİ.

Orta-Doğu'da İsrail'in saldırganlığı İslâm Âleminde ve Türkiye'de haklı bir infial uyandırmıştır. Devletin resmî makamlarının ağzından İsrail'in saldırganlığının takbih edilmesi, halkımız tarafından mazlum Arap milletinin ve İstilâmiye-

tin savunulması mânâsına alınmıştır.

Bu durum Türkiye'deki anti-Siyonist havanın şuurlanmasına sebep olmuştur. Milletimizin, içinde bulunduğu buhranı daha iyi anlaması ve düşmanlarını teşhise başlaması beynelmîl Masonluğu ve onun tesiri altında kalanları endişelen dirmiştir.

Adalet Parti'sinin mason kanadının istemeyerek, teşkilâtın temayülleri istikametinde yürütmek mecburiyetinde olduğu bu politika; davetsiz gelen misafirlerden Yahudi Senatör Jakop Javits ve James Convey tarafından değiştirilmek istenmiştir. Onları en çok huzursuz eden pürüzlü noktalardan biri bu idi.

İsmet İnönü'nün son demeci de her ne kadar şahısları hedef alıyor gibi görünüyorsa da esasen yukardaki endişeleri ortaya koyması bakımından çok manidardır.

İnönü ve Beynelmîl Masonluk, Türkiye'de meydana gelmeye başlayan, halkın anti-Siyonist mücadele duygusundan son derece endişelidirler.

İNÖNÜ - DEMİREL İHTİLÂFİ İDEOLOJİK DEĞİLDİR.

Onun gayet sert görünen demeci, Süleyman Demirel ile arasında ideolojik bir ihtilâfın bulunduğu kanaatine sevketmemelidir. Zira İnönü ve Demirel temel meselelerde müşterek görüşlere sahip liderlerdir. Fakat tarihen sabittir ki, emperyalizm kendi iç buhranlarının neticesinde çöker. Emperyalizmin bünyesi zıtlıklarla doludur. Her meselede bu zıtlıklar emperyalizmin başını yemiştir. Ve önümüzdeki yüz yıl, Türkiye'de ve dünyada emperyalizmin çöküşüne sahne olacaktır. A.P.'nin ve CHP'nin masonik grupları Türkiye'deki mason emperyalizmini perdeleyemeyeceklerdir.

EMPERYALİZMİN BÜNYE İHTİLÂFI

Cihan Harbinde Osmanlı İmparatorluğunu yıkmakta anlaşılan Beynelmîl millet düşmanlarının halini düşünelim. İngiliz, Fransız, Yunan, İtalyan, Rus, Bulgar, Sırp hepsi tek bir hedefte anlaşılmış duruma gelmişlerdi. Lâkin bu birleşme uzun zaman devam etmemiştir. İmparatorluğun yıkılışında müşterek bir hareket tarzı tabik eden emperyalist kuvvetler, onun paylaşılmasında ihtilâfa düşmüşlerdir. Bu ihtilâf onların kendi emperyalizmi yıkacaktır.

Aylardan beri devam eden hükümet buhran-

yelerindeki zaafıdır. Bünyesindeki iç ihtilâfları, ları emperyalizmin Türkiye'deki iç kuvvetlerinin iştahını iyice artırmıştır.

İsmet İnönü'nün Adalet Partisi içinde bölünmelerin ortaya çıktığı bir zamanda böyle demecler vermeye kalkması, bu ihtimalleri ortaya serer.

Muhtemel seçimlerin veya koalisyon ihtimallerinin su yüzüne çıktığı bu günler, dış düşmanların çalışmalarına tam bir fırsat hazırlamıştır. Türkiye'de parti didişmeleri devam ederken tehlikeler büyümektedir. İktidarların zayıf anları tarihimize hep mağlûbiyetleri davet etmiştir. 1908'den sonraki İttihat - Terakki iktidarları zamanında Cihan Harbi'nin çıkması, ihtilâlden sonra Kıbrıs hâdiselerinin patlak vermesi gibi. Gene bu günler, muhtemel saldırıların tezgâhlendiğini bize haber vermektedir.

İNÖNÜ'NÜN DIŞ POLİTİKASI

İnönü'nün; gerek ikili anlaşmalar meselesinde gerek Kıbrıs meselesinde mevcut hükümetten ayrı bir politika takib etmediği hususu açıktır. İkili anlaşmalar, Ta 1947 yıllarında onun iktidarı zamanında kabul edilmeye başlamıştır. Kıbrıs hadiseleri de ihtilâlden sonra gene kendi iktidarı yıllarında patlak vermiş olup, zamanında müdahale edilmediği için bu hale gelmiştir.

Hal böyle olunca, İnönü'nün demeci havada kalmaktadır.

Zaten demecde ideolojik bir endişe bahis mevzuu değildir.

Orta-Doğu meselesine gelince, İnönü son derece hatalı bir tavır içindedir. Önemli olan hükümet kurulması hususunda herhangi bir görüş ortaya konmuş olmayıp sadece ortalık bulandırılmıştır. Ve bu bulanık havada ava çıkılmak istenmiştir.

Görünüşteki anlaşmazlıklar, İnönü ile Demirel'in arasındaki bir iç ihtilâftır. Temel meselelerde müşterek görüşlere sahip olan bu iki şahsın aralarının açılması, dış millet düşmanlarına fırsat hazırlar.

Anadolu'yu, Orta-Doğu'yu tehlike bulutlarının sardığı bir zamanda hâlâ günlük, oportünist politikalarla vakit geçirmek ve millî kuvvetleri birbirleriyle çarpıtmaya kalkmak iyi niyetin eseri değildir.

Yunan'ın Zaaflarımızdan İstifade Politikası Elenizm

YUNANIN ZAAFLARIMIZDAN İSTİFADE POLİTİKASI VE ELENİZM

Mecmuamızın bir evvelki sayısında Kıbrıs'la ilgili yazımızda Yunanistan'ın harbe hazırlandığını kısaca haber vermiştik.

Şimdi Yunanistan, silâhlanmasına son hızla devam ediyor. A. B. D., Fransa ve Batı Almanya'dan aldığı silâhlarla hava ve deniz birliklerini kuvvetlendirmeye çalışıyor. Ayrıca, Yunan subayları Batı Almanya'da A.B.D. subayları tarafından en modern silâhlarla eğitilmektedir.

Türkiye, siyasi dalgalanmaların içine düştüğü şu günlerde, Yunanistan'ın zaten gizlieden gizliye devam eden harb hazırlıklarının açığa çıkması neyin ifadesidir? Yunanistan, neden Türkiye'yi böyle buhranlı bir günde tehdit etmektedir? Avrupa ve Amerika devletleri Yunanistan'ı niçin destekliyor? Tarihe aşina olanlar bilirler ki, bu suallerin çözümü beynelmîlel yahudiliğin ve hristiyanlığın tarih boyunca milletimize karşı sürdürdükleri politika ile izah mümkündür.

Bizans artığı Yunan'ın Türkiye ve Türkler aleyhindeki politikası 1071 den başlar ve 1453 den sonra katmerleşir.

O tarihten itibaren Müslüman Türklerin Anadolu'dan atılmaları ve imha edilmeleri için en iğrenç tuzaklar hazırlanır. Beynelmîlel Yahudiliğin ve Hristiyanlığın müstereken haince Müslüman Türkler üzerinde hazırladıkları bu iğrenç tuzak, tarihe «Şark Meselesi» olarak geçer. Bu hain plânın vesikalarına tâ onikinci asır Venedik arşivlerinde rastlamak mümkündür. Devletimizin kuvvetli ve millet ideolojisine sadık olduğu devirlerde ihanetler, gizli yapılır Onaltıncı asırdan itibaren beynelmîlel Yahudiliğin ve Hristiyanlığın ajanları devlet teşkilâtımıza sızmaya başladılar. Bu ajanlar, haşmetli imparatorluğumuzu yıkmak devletimizi ellerine geçirmek, halkı katletmek ve zenginliğimizi tâlân etmek için alçakça faaliyet gösterdiler. Dahill kargaşalıklar çıkartarak Haçlı sürülerine zemin hazırladılar. davet ettiler.

İHANET ZİNCİRİ...

Her dahilli meselemiz Beynelmîlel Yahudiliğin ve Hristiyanlığın ajanları tarafından kundaklandı, tezgâhlandı. Haşmetli imparatorluğumuzun temelleri sarsılmaya başladı. On yedinci asırdan sonra askeri mağlûbiyetlere uğradık. Bu mağlûbiyetler ustaca ve sinsice, asırlardan beri millet zafer getirmiş ideolojiye yüklendi.

Beynelmîlel Yahudiliğin, Roma Katolik ve Ortodoks kiliselerinin asırlardan beri Hristiyan devletlerce tatbik edilen politikaları netice vermeye başladı. Bu, milletin idarecilerinin kendi ideolojilerinden tiksinnmeleri, düşmanlarını kendilerinden üstün görme hissi idi. Millet ideolojik yapısı iç ve dış millet düşmanları ve içimizdeki bozguncular tarafından darbelendi; tahrif edildi. İslâm dinî hakkında haham ve papaz iftiralarını ve şüphelerini telkine başladılar. Beynelmîlel Yahudilik ve Hristiyanlık milleti yıkmak, sahib olduğu zenginlikleri paylaşmak için önce aydınlarımızın zihinlerini köleleştirme savaşına girdi. Böylece kendi ideolojilerinden sapma istidadı gösteren devlet adamları haham, papaz ve bunların içimize kadar sokulmuş kuyrukların karanlık telkinleriyle bir takım islahat hareketlerine girişti.

Bu islahat hareketleri 1807'lerden itibaren tesirini hissettirmeye başlar. Bu tarihlerden itibaren devletin dahilli meseleleri günden güne çaprazlaşır. Devletin içine kadar sokulmuş ajanların tahrik ettikleri iç kargaşalıklar, tarihte «Mora İs-

yanı» olarak geçen Rum isyanı ile semeresini verir. Devlete isyan ve Elenizm'i dirilmek gayesini hedef alan bu ihanet zinciri 1839 hareketiyle devam eder. Tanzimat hareketi olarak bildiğimiz ve Mustafa Reşit Paşa'nın şahsında beliren bu hareket, Mustafa Reşit Paşa'nın loca arkadaşı Palmerston'un ve onun şahsında Elenizm'in arzularını kaplıyordu. 1839 Tanzimat Fermanının dayandığı temel, devlete isyan eden, ve seneler boyu da isyan edecek olan diğer devletler yanında Rumlara medenî değil, siyasi eşitlik tanıyordu. Bir İslâm Devleti olan Osmanlı İmparatorluğunu kuran, kan akıtan, can veren ataların dövuştüğü Haçlı artıklarıyla, şehit torunları aynı hakka sahip oldular.

Bundan başka gayri müslimlerin Osmanlı topraklarında arazi iktisabları meşrulaştı. Ticaret hayatı tamamen Rumların eline geçti. Bu hareketten sonra beynelmîlel Hristiyanlığın ve Yahudiliğin ajanları ihanetlerine devam etti. Ve 1. Meşrutiyet, 2. Meşrutiyet adlı hareketler ihanet zincirlerinin halkalarını teşkil etti. Osmanlı Devletini 1876 harbine zorla sokan ve Türk bayrağına haç koyduracak kadar alçalan, katmerli bir mason ve Macaristan hahamının mahsulü Midhat Paşa, beynelmîlel Yahudiliğin direktifleri ile Elenizm'e hizmet ediyordu. İçimizdeki hainlerin ve dışardaki düşmanların faaliyetleriyle devletimiz 1. Cihan Harbinin badiresine atıldı, Büyük İmparatorluğumuz parçalandı.

BEYNELMİLEL YAHUDİLİK ELENİZMİ HORTLATIYOR — MASONLAR...

1814 de Odesa'lı üç Rum tüccarı Manuel Eksanto, Nikola İskofo, Atnas Çakalof Yunanistan'ı Osmanlı topraklarından ayırmak ve Elenizmi gerçekleştirmek gayesiyle, «Etery» adlı gizli bir cemiyet kurdular. Kuruluşunda Rusya'nın himayesi altında bulunan bu cemiyete Patrik Gregorios ve Piskopos Germonos da aza idiler. Cemiyetin kurucuları masondu. Bütün direktiflerini Mason localarından alıyorlardı. «Eksento Cemiyetin kurucusu İstanbul'a geldiği zaman mason birliğine dahil olmuş ve bu gibi gizli teşebbüslerde ne yolda hareket olunması lâzım geleceği

hususunda kâfi bilgi edinmişti.» (Türk Yunan İlişkileri Ve Etniki Etery: Sh. 148)

Cemiyet 1818 de merkezini İstanbul'a nakletti: Bundan böyle ihanetlerine İstanbul'dan devam etti. Etniki Etery kuruluşundan 1919 senesine kadar İstanbul Fener Patrikhanesini merkez olarak kullandı.

Devletin iç kargaşalıklarından istifade ile 1821 senesinde Mora isyanını başlatan Etniki Eteryacı papazlardı. Germonos adlı papaz Mora'yı kana bulamış tam 15 bin Türk öldürülmüştü.

Devlete isyan ederek binlerce Müslüman Türkü vahşice şehit eden kanlı papaz Gregorios yaptıkları ihanetin cezasını idamla ödedi. Bu hain papazın idam edilmesinden sonra beynelmîlel Hristiyanlık imparatorluğumuzu en alçakça me'otlarla yıkmaya gayret ederken Fener Patrikhanesi de bir Müslüman Devlet adamını bir Hristiyan papazı tarafından katledilinceye kadar Gregorios'un idam edildiği kapıyı kapattı. Bu kapı bugün hâlâ kapalıdır. Bu demektir ki, Fener Patrikhanesi milletimizin yok olması için tarih boyunca sürdürdüğü en şeytani faaliyetleri bugün de devam ettirdiğini gösterir; Papa Altıncı Paul'u Fener Patriğiyle beraber yanyana hava alanında karşılayan mesuller acaba Hristiyanlığın Türkü yok etmenin sembolü olan kapıdan bahsettiler mi?

FENER PATRİKHANESİ VE ELENİZM

1. Cihan Harbinden sonra İmparatorluğun içine düştüğü badire Yunanlılar için ele geçmez bir fırsattı. Çünkü, beynelmîlel Yahudiliğin talimatına uygun olarak Yunanistan, daima Türkiye'nin zayıf noktasını yakalamış ve dahill bir kargaşalıktan istifade ile taarruza geçmiştir. Beynelmîlel Yahudiliğin hain ortağı Fener Patrikhanesi Elenizm idealinin gerçekleşmesi için, Türkler aleyhine en iğrenç mücadeleyi teksif etti. Yunanistan'la devamlı münasebet halinde bulundu. Türk düşmanı Yahudi uşağı Venizelos, Yunan Başvekili olur olmaz Fener Patrikhanesine Anadolu'nun işgali plânlarını hazırlamak için gizliiden gizliye talimatlar veriyordu. Venizelos, Elenizm için Fener Patrikhanesinin faali-

Beynelmîlel Yahudiliğin halâ maşalığını yapmış, İngiliz diplomasisinin ve Rus Çarlığının birlikte peydahladıkları Yunan devleti, Bizans devletini yeniden kurma gayesini hedef seçmiştir. Bu maksatla Ortodoks papazı, Yunan subayı, Müslüman Türkü yok etme mücadelesinde birbirlerinden hiç ayrılmamıştır. Yukarıdaki resimde, Yunan palikaryasına İzmir imanında rehberlik eden papaz Hristostomos.

Elenizm, din adamı ve politikacıyı aynı idealler uğruna kaynaştırmış bir politikadır. Veyl düşmanın dan ders almamakta direnenlere!

yetlerinin ve tahriklerinin son derece önemli olduğunu işaretlerle «Patrikhane, Yunanistanın emri- ne girmelidir bu suretle birleşmiş bir Patrikhane- nin ilerideki millî davalarında rolü pek büyük ola- caktır» demektedir.

Fener Patrikhanesi içimizde bir kurt gibi bizi kemirmektedir. Ve fesat hareketlerine de- vam etmektedir. Anadolu'nun Yunanlılar tarafın- dan işgalinden evvel, Türkiye'deki Rumları teş- vilâtlayıp Yunan işgaline yardımcı bulundu. İn- giltere, A.B.D ve Fransa'nın da desteğiyle Yu- nan sürüleri İzmir'e girdiği zaman, Fener Patri- hinin emri üzerine Millet düşmanı Hristostomos büyük bir törenle Yunan palikaryalarını karşıla- dı. En alçakça katliamlara giriştiler. «Fener Pat- rikhanesi Yunan ordusunun İzmir'i işgalinden sonra Pontos haritasını hemen tabettirmiş, Ana- doluda bulunan bütün metropolitlerine gönder- miştir. Ayrıca Elenizm'in bayrağını Ayasofyanın kubbesinde sallandırmak için teşebbüse geçmiş- tir. (Fener Patrikhanesinin iç yüzü).

Her zayıf anımızda bizi ta can evimizden vu- ran bu fesat yuvası bugün de aynı ihaneti yap- mak için fırsat beklemektedir:

MİLLÎ MÜCADELE.

Beynelmilel Yahudiliğin ve Hristiyanlığın po- litikasına sarılan düşman devletler, milletimizi resmi bir esaretin bataklığına gömerken hain Yu- nan, Anadolu'da tüyler ürpertici, vahşiyane cina- yetlerine aralıksız devam etti. Taş taş üzerinde bırakmadı. Kadın, çocuk, ihtiyar, demeden en alçakça zulmü reva gördü.

Buna karşı millet harekete geçti. Dininin, imanının ve hayatının müdafaası için mücadele- ye koştı. Böylece müstevilere karşı MİLLÎ MÜ- CADELE başlatıldı. Askeri zafer kazanıldı.

Ne acıdır ki, milletimizin kaniyle kazandığı askeri zaferimizi diplomasi barış masasında kay- betti.

«Dünya Yahudiliğinin Lozan Konferansı sı- rasında bize çok sempatik bir tavır takınmış ol- duğundan bahsedilmiştir. Bunun tek sebebi Lö- vantenlerden, Rumlardan, Ermenilerden boşalan bütün ticaret kollarını ele geçirmekti... Lozan'- dan sonra Türkiye azınlıkları ile Tanzimat Tür- kiyesi azınlıkları arasında bir kıyaslama yapıldığı zaman kabataslak şöyle bir durum belirir.

Tanzimatın çeşitli hürriyetlerle sınırladığı az- zınlık tipi Rumdur. Lozandan sonra ise Türkiye' de yalnız Yahudi için hürriyet vardır (Mason- luk Saltanatına Paydos: Sh. 44).

Böylece askeri zaferimize rağmen, millet ha- yatı beynelmilel millet düşmanlarının ve bozgun- cuların tekrar himayesi altına geçti ve millî mü- cadele hedefinden saptırıldı.

BATİ TRAKYA VE LOZAN

Şu, Avrupa tarihçilerinin itiraf ettiği bir hakikattir ki, Birinci Dünya Harbinin sebepleri- nin başlıcası, Osmanlı'nın Avrupa'dan atılması, imparatorluğumuzun parçalanması idi. Kahbe Yunanın ebedi hamisi ve Anadolu köylüsünün Çanakkale'de kalles diye damgaladığı İngiltere'- nin mason başvekillerinden Lord Corc, Harbi U- mûmiden önce yaptığı temaslarda müttefikleri- ne şu fikri telkin ediyordu. «Türkler mutlaka İs- tanbul'dan atılmalıdır. Biz bunun için harbetme- liyiz.»

Bu gaye ile çıkartılan harp olanca hızı ile imparatorluğumuzu sallarken, geri planda har- bin failleri masa başı plânlarını hazırlıyorlardı. Harpten sonra neler istenecek, neler verilecek,

onu kararlştırıyorlardı. Harp, mutlaka Yahudi- liğin ve Hristiyanlığın zaferi ile bitecekti. O hal- de, yıkılacak imparatorluktan neler koparılacak- tı? İşte bu suallerin cevaplandırıldığı sulh ma- sası da, 24 Temmuz 1923 Lozan Andlaması oldu.

Lozan Andlaşması, bir taraftan Batı Trakya yı sallantılı bir pozisyonla Yunanlılara takdim e- derken, diğer taraftan Türkiye'deki gayri - millî unsurları, aziz milletimizin efendisi durumuna ge- tiriyordu. Ayrıca Lozan Andlaşması, Türkiye'- nin hayat tarzını ve devlet şeklini tayin ediyor- du. (Norman Von Bickof Ankara Sh. 161)

Böylece, bilerek veya bilmeyerek (!) mille- timizi beynelmilel Yahudi diktatoryasının gölge- sine düşüren gizli veya açık ihanetler halkasına biri daha ilâve edilmiş oldu.

Lozan Andlaşması, tamamen beynelmilel güç- lerin insiyatifi altında cereyan etmiş ve mille- timizin aleyhinde tezgâhlanmıştır. Bu toplantıda Batı Trakya meselesi konuşulurken tehditler sa- vuran Lord Curzon'un isteklerinin altına maale- sef, İsmet Paşa tarafından tasdik mührü basıl- mıştır. Lord Cürzon bakın nasıl tehdit ediyor:

«Batı Trakya 1913 den beri Türklükten çık- mıştır. Müttefikler Türkiye'ye bir hak tanımaya mütemayıl değildirlir Bu ittifakın kıymet ve e- hemmiyetini tasdik etmeyeceklerin hali yaman olacaktır.» Bu tehdidin sonundaki Lozan'da İs- met Paşa, Türkiye'nin dizginlerini meşhur haham başının ve müttefiklerinin kirli ellerine teslim etmiştir.

İşte, İstanbul Pumlarnı Türkün efendisi ya- pan Lozan Andlaşmasının maddelerinden bazı- rı:

Madde—38: Türkiye Hükûmeti tevellüd, mil- liyet, lisan, ırk veya din tefrik etmeksizin Tür- kiye ahalisinin kâffesine, hayat ve hürriyetlerine himâye-i tamm ve kâmile bahşetmeyi taahhüt eder.

Madde—40: Gayr-ı Müslim ekalliyetlere men sup olan Türk tebaası hukuku ve fiilen diğer Türk tebaaya tatbik edilen aynı muamele ve ay- nı teminatdan müstefid olacaklar ve bilhassa masrafları kendilerine ait olmak üzere, her tür- lü müessesât-ı hayriyye,, diniyye ve içtimâiyyeyi, her türlü mektep ve müessesatı, talim ve terbi- yeyi tesis, idare ve murakabe etmek ve buralar- da kendi lisanlarını serbestçe istimal ve âyin-i dinilerini serbestçe icra etmek hususlarında mü- savi bir hakka malik bulunacaklardır.»

Bu meş'um maddelerin efendi yaptığı ve her türlü hakları temin ettiği İstanbul Rumuna karşı Batı Trakyalının feryadı:

— Fakat, Türkiye buna karşılık, İstanbul- daki Rumları ihya etti... Lozan Türkiye'de uygu- landı... Yunan bizi eritti daha da eritmeye çalış-ıyor. İstanbul'un Urumu bizim gibi mi yaşıyor? (Milliyet - Yılmaz Çetiner 5.1.1970) Ebedî itha- mindan ibaret mi kalacaktır?.

Gerçekten Lozan Andlaşması 1923 de 350 bin olan Batı Trakyalı Türk'ü, 110 bin gibi bir azın- lığa indirmiş ve sahip olduğumuz toprak nisbetini % 85 den % 40'a düşürmüştür.

TÜRKİYE'DE DOLAŞAN TEHLİKELER

«ŞARK MESELESİ» VE TEMELİ.

Bu millet hep asırlık politikaların oyununa getirilmiştir. Müntesiplerinin kalbine, daha 1071 den itibaren, millet düşmanlığının tohumlarını eken, Beynelmilel Hristiyanlık, Beynelmilel Ya- hudilikle elele, hâlâ bu milleti Anadolu'dan Orta Asya'ya sürme veya Anadolu'da imha etme haya-

lindedir. Karşısında tek ideolojik kuvvet olarak gördüğü ve Anadolu'yu gasbettiğine inandığı bu milletin toptan imhası için tarih boyunca yapma- dığı ihanet kalmamıştır. Bütün dünyadaki, Kato- lik, Anglikan, ve Protestan Kiliseleri Hristiyan- ların suçlarına hep meş'um «Şark Mes'elesi» ni nakşetmeye gayret etmiştir

Papazların iğrenç arzuları ve Yahudilerin haince tahrikleri ile dolu olan İncile dayalı bir diktatörlük kurma hayali, Beynelmilel Hristiyan- lığın ihanetlerinin katmerlenmesine sebep olmuş- tur. Ancak dedemin sancağı altında insanca ya- camayı öğrenen bu insanlar, ekmeğini yedikleri sofraya ihanet için hiç bir fırsatı kaçırmamışlar- dır.

Bir zamanlar, Kardinai kûlahı yerine Müslü- man sarığı görmeye can atarken, kısa bir müd- det sonra milleti arkadan vurdular hançerle- diler. Haçlı sürülerini saldırttılar, Rum palikar- yalarını tahrik ettiler, İngiliz yılanını gönderdi- ler, Rus ayısını salverdiler... Devletimizin kuv- vetli, Milletimizin idealaşisine bağlı olduğu de- virlerde, düşman politikası akim kaldı Bizi yı- kamadı Ama ne zaman ki, düşman içimize girdi işte yıkılışın, yokoluşun belirtileri gözükmeye başladı. Bu gün, bu hale düşüşümüzün, milleti- mizin iktisaden, ahlâken ve kültürel bakımdan çöküşünün sebepleri araştırılırken, bu tarihi ideolojik kavgayı gözden uzak tutmamak gerek- mektedir. Yoksa milletimizin kendiliğinden bu kötü duruma düştüğünü söyleyen fatalist görüş, aslında düşmanın bir başka ideolojik taarruzun- dan ibarettir. Neden ahlâken çöktüğümüzü in- celerken; Ayvalıkta 1797 yılında Patrikhane ta- rafından kurulmuş İKONOMOS MEKTEBİ'nin nizamnamesini hesaba katmayanlar, yeni tu- zakların kurbanı olmaya hazırlanmalıdırlar.

«Madde: 5 Türk Milletinin ahlâkını bozmak milliyet ve din duygularını zayıflatmak.»

Yine kültürümüzün, iktisadi hayatımızın nasıl tahrip edildiğini düşünürken Sion Proto- kollerini, Türkiye'de bugün sayısı 108'i bulan yabancı okulları, Bulgaristan isyancılarını yeti- ştiren Robert Koleji, Hristiyan misyonerlerinin ve Yahova Şehitlerinin açtığı Ana Okullarını Ba- rış Gönüllülerini, Yahova Şehitlerini, Amerikan İngiliz, Fransız hastanelerini, Heybeliada Papaz Mektebini, Patrikhaneyi ve siyasi iktidarı ele geçirmeye çalışan politikacı kılığındaki ajanları hesaba katmayanlar da gafletle ihanet arasında- ki yerlerini seçmelidirler. Şimdi günümüzün ko- nusu olması hesabıyla Patrikhanenin nasıl bir ihanet şebekesi olduğunu inceleyelim.

FENER PATRIKHANESİ MİLLETİN

BAĞRINA SAPLANMIŞ BİR HANÇERDİR

Milletimize hazırlanan ihanetlerin baş me- sullerinden olan Fener Patrikhanesinden önce de İstanbulda patrikhane mevcuttu. İlk patrik- hane Pamakaristos Kilisesinde idi. Bu kilise daha sonra III. Murat tarafından Fethiye Camii haline getirilmiştir. 1574 te Patrik Timoteos, Aya

Hristostomos'ların, Gregoryas'ların sâdik temsilcisi ve Fener ruhunun hizmetkârı kan- lı Papaz Makarios, Elenizm, Beynelmilel Ya- hudiliğin hizmetindeki mutaassıb ortodoks ruhunun siyasetinden ibarettir.

Yorgi Kilisesine geçti. Fener'deki kilise 1720'de Patrik Yeremyanos tarafından yaptırılmıştır. Bizans kilisesinin kurulduğu 330 tarihinden beri Ortodoks Kilisesinin başına 321 Patrik gelip geçmiştir. (1) İşte Uzak tarihi kısaca böyle olan bu patrikhane, asıl yakın tarihimizde, bilhassa tazminattan sonra yaptığı ihanetleri ile bilinir. Mora ve Girit isyanlarında asillerle irtibat kurduğu tesbit edildiği için II. Mahmu'dun sadrazamlarından Benderli Ali Paşa tarafından asılan Patrik Gregorios ve onun önünde asıldığı Orta kapı hikâyesi artık bugün herkesin malumdur. (2)

Mora isyanında Sırp, Hırvat ve Yunanlılara eşkiya yetiştiren, Türkiye'deki Rumların yardımlarının ulaşmasında aracılık yapan, İstiklâl Harbimizde Yunan harekâtını destekleyen, silah, cephane, erzak yardımına merkezlik eden hep bu fesat ocağıdır. Batı Trakya'da ve Ege'de sakalından sürüklenen dedelerin, Namusu paymal edilen bacıların ve nişangah yapılan çocukların feryatlarında, Patrikhane'ye ve Yunana çevrilen intikamın çılgınlığı vardır. Yine bu fesat ocağı Heybeli Ada Ana Ruhban Okulunu kurmuş ve tecrübeli ajan yetiştirme faaliyetini hızlandırmıştır. Bugün adlar duyulan ve ihanetleriyle millet düşmanlığı sübut bulmuş olan Athenagoras, Makarios ve Yakovas bu fesat yuvasının mahsulüdür.

Tesbit edilen statüsünde siyasi ve idari işlerle uğraşamaz denilmesine rağmen, patrik olarak getirilen insanlar aslında beynelmînel kuvvetlerin yetiştirmiş ajanları olduğu, onların karşısında da millete gerçekten bağlı devlet adamları bulunmadığı için, patrikhane beynelmînel Hristiyanlığın, bir karargâhı olarak faaliyet göstermiştir. Bugün bu fesat ocağının başında patrik olarak Athanagoras bulunuyor.

ATHENAGORAS BEYNELMÎNEL

HRİSTİYANLIĞIN HAIN

AJANLARINDANDIR

Kimdir bu millet düşmanı? Önce onu tanıyalım: «1886 senesinde, bir Osmanlı toprağı olan Epir'de doğmuş, esas adı Aristokles Spiru olan, tahsilini Heybeliada Papaz mektebinde yapmış bir haindir. Mezuniyetinden sonra 1910 da papaz yardımcılığına tayin edilmiş ve «Athenagoras» dini ismini almıştır. 1919'da Atina'ya çağırılmış ve papaz yapılmıştır. 1922'de Piskopos olmuş «Korfu ve Peşos Metropolit» ünvanını almıştır. Hükâfat olarak 1931 yılında Kuzey ve Güney Amerika Rum Kilisesi baş tabibliğine getirilmiştir.

1939'da Amerikan vatandaşlığını almış ve kısa bir müddet sonra Ekümenik (Evrensel) patrik olmak için Türk vatandaşlığına geçmiştir. Böylece 1949 da 268 nci Ekümenik Patrik olmuştur» (3) Bizans kilisesinin kurulduğu 330 yılından beri geçen 321 patriğin sonuncusudur. İşte Athenagoras'ın böylece kısa bir bîyografisini verdikten sonra tahlillere geçerek görürüz ki: Athenagoras Türkiye'ye gelmeden önce çeşitli politik çevrelerde (Yunanistan, Amerika gibi) yetiştirilmiş ve daha sonra Türkiye'ye gönderilmiştir. Yine bu adam baykuş gibi kurulduğu malikanesinde, statüsüne aykırı olarak siyasi şahıslar kabul etmekte, onlarla görüşmeler yapmaktadır «Cihan Patriği» ünvanına sahip olması Hristiyanlar arasındaki mevkiini kuv-

İslâm aleyhine kurulan ittifaklar bütün gizliliği ile devam etmektedir. Resimde katolik J. Carmel Haenen ile Santerbury kilisesinden piskopos Ramsey konuşurken görülmektedir.

vetlendirmekte Amerika'da Papa Paul ile yaptığı anlaşmalarla da, diğer Hristiyan ülkelere tesir edebilmektedir.

Aslında beynelmînel bir rol ifa ettiği halde başı dara geldiği zaman ihanetlerini gizleyebilmek için büyük kudretini gizleyememektedir. Meselâ kendisine «Kıbrıs'ta Türk kadın ve çocukları katleden Baş Piskopos Makarios'u durdur» dendiği zaman «O bana bağlı değil, bağımsızdır» diyerek cinayetlerden kendisini sıyırmıştı. Bugün «Ayıvırı» kucaklaşmaları meşhur olan ve 84 yaşına varan bu kartlaşmış hain hastalanmış ve çekilme ihtimali ile Dünya Ortadoks Birliği faaliyetine geçmiştir. Yerine bir adam aranmaktadır. Hainlik yönünden Athenagoras'tan aşağı kalmayacak olan bir adam. Bu, olsa olsa Yakovas olabilir.

YAKOVAS AZILI BİR TÜRK DÜŞMANIDIR

Bu da Heybeliada Papaz mektebinden mezun olmuştur! Dünya Kiliseler Birliğinde Athenagoras'ı temsil etmektedir. Amerikan Ortodoks metropolidir. Kıbrıs hadiseleri sırasında Amerika'da ve dünyanın çeşitli yerlerinde Türkiye aleyhine tertipledeği, ayinleriyle şöhre ulaşmış, «İstanbul Rumlarındır», «Barbar Türkler», «Türkleri Orta Asya'ya sürmelidir» gibi sözleri, gazetelere kadar aksetmiştir. İşte böyle bir Millet Düşmanının patrik olarak gelmesi, Kıbrıs hadiselerinin alevlendiği şu günlerde, Beynelmînel Hristiyanlığın ve Beynelmînel Yahudiliğin bir takım oyunlar peşinde olduğunu ister istemez hatıra getirmektedir.

BEYNELMÎNEL YAHUDİLİK VE BEYNELMÎNEL HRİSTİYANLIK İHANETLERİNİ BİRLEŞTİRİYOR

Son bir kaç yıldan beri, gerek Sionizm ve gerekse Hristiyanlığın büyükbaşları ittifak yollarını aradılar Milletlerin yok edilmesi için ortak bir cephe kurma hareketini artırdılar. He-

def, diğer mazlum milletlerin yanında, en başta bizim milletimizdir. Bu plân şu şekilde inkişaf etmiştir.

«Anglikan Kilisesi, Coenter Bury Baş Piskoposu Fisher, Papa 23. Jan ile anlaşmaya vararak ve Vatikan kiliseleri arasındaki ittifak idi. Masonluğun üst derecesinde bulunan Fisher, harak bütün anlaşmazlıkları kaldırdı. Bu Anglikan Ortodoks patriği Athenagoras'la temas kurarak Papalık ve Patrikhane'yi birleştirdi. Böylece beynelmînel siyonizmin öncülüğünde, patrikhane ve papalık ittifak ettiler Kudüs ve İstanbul buluşmaları bu ittifakı pekleştirdi. Yine bir başka mason olan Athenagoras Yeşilköy'de Hamambaşını kucaklayıp öptü. Böylece milletimize karşı, Feten patrikhanesi ile hahamlığın, meşum ittifakı kuruldu.

İki sene önce, bu hıyanet ittifakının, Papa Paul, Avrupa Baş Hahamı ve Rus Ortodoks Kiliseleri Başkanı yeniden iştirak ettiler. Böylece milletimiz aleyhinde beynelmînel yahudilik ve Hristiyanlığın alçak ittifakı tazelenmiş oldu.

Athenagoras bir yandan Papa'ya dostluk tebessümleri gönderirken, Yahudi veya Mason Amerikan Elçileri, patrik ile hahambası (David Aseo) arasında mekik dokumakta ittifaklar durmadan yenilenip perçinlenmektedir. (4.)

Bunun karşısında, devlet adamlarımız, millet aleyhine tertiplenen komplolara karşı milleti müdafa edeceklerine, metruk kiliselerin, Bizans eserlerinin ihyası, Hristiyan haç yolunun milletin altın teri vergilerinden temin edilen paralarla yapılması, Hristiyan propogandasına bastırılan «Papa broşürleri»yle iştirak edilmesi suretiyle bu komploları desteklemektedirler. Bu hal millet düşmanlarının politikalarına kurban gitmektedir Milletimiz bugün yeni komplolarla karşı karşıya bulunmaktadır. Bu komplolara karşı gerçekten millî bir politikanın takibi şarttır. Beynelmînel millet düşmanlarının telkin ve vaadleri bir tarafa bırakılmalıdır. Milletimizin hayat-memat mücadelesinde millet safinda yer almayanlar, kötü akıbetlerini kendileri hazırlamaktadırlar.

Millî Mücadelemizi İşçi-patron, talebe-polis kavgasına dönüştürerek milletin evladını birbirine kırdırıp açık düşmanları unutturmaya çalışan sosyalist malkeli komünistler de, bu ihanetlerinde devam ederlerse milletin onlar hakkında vereceği karar çok acı olacaktır. Uyanıp, millet mücadelesinde milletin safına dönmek lâzımdır.

- 1 — Hayat Ansiplopedisi, cild 5 Sayfa 2610
- 2 — Türk-Yunan ilişkileri ve Etnik-i Etarya, Se-lahattin Sâhşık, Shf: 158
- 3 — 21 Nisan 1965 Cumhuriyet,
- 4 — 30 Temmuz 1966 Yeni Gazete

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

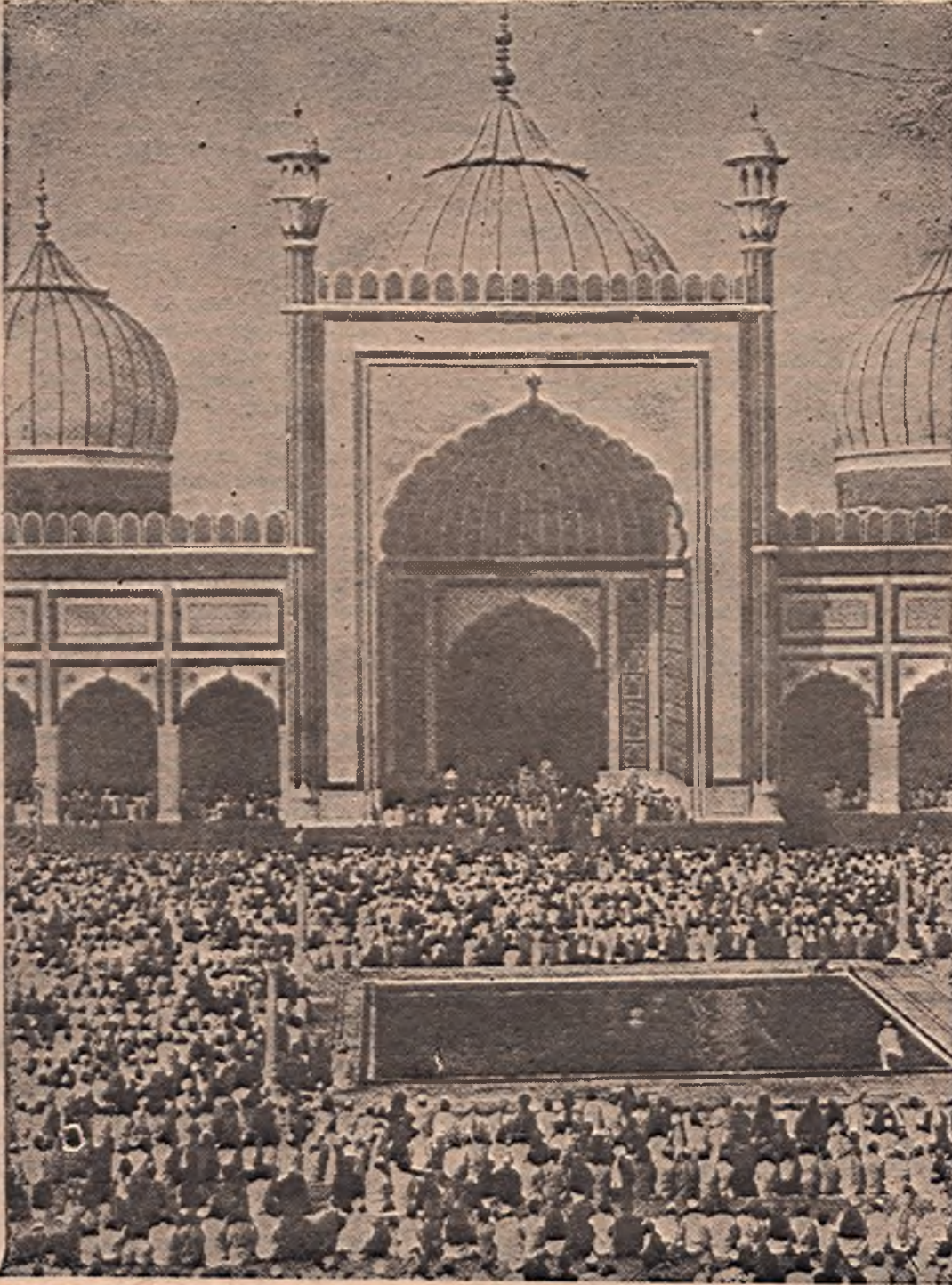
Elenizm nûlyası için çalışan bir avuç palikarya iki asırdan beri sinsi İngiliz politikasının (Devamı 14 ncü sayfada)

Beynelmînel Yahudiliğin İngiltere, Almanya, Fransa ve Amerika vasıtasıyla aleyhimize silâhlandırmaya çalıştığı Yunanistan, Türkiye'yi Orta-Doğu'da tecrid etmeğe çalışmaktadır. Resimde Yunanistan'ın alacağı Mirajlardan biri görülmektedir.

Emper Hint Müsl yok

DELHI'DE CUMA MESCIDI — Hindistanı, ölüleri cayır cayır yanmaktan ve hayvanlara tapmaktan kurtaran, insanlık ve fazileti temsil eden İslâm ve İslâmın hâdimi Türkler sayısız medeniyet eserleri bırakmışlardır. Cuma Mescidi bu eserlerden sadece birisidir.

Hindistan uzak doğunun en zengin ülkelerinden biridir. Jeopolitiğinin önemi de göz önünde bulundurulacak olursa asırlarca emperyalist devletlerin bu ülkeye yaptığı seferlerin manası daha iyi anlaşılabilir olur.

Avrupa Hindistan'ı XIII. asırda Marko Polo'nun bu ülkeye yaptığı seyahatten sonra tanımaya başlamıştır. Bilindiği gibi bu asırda Avrupa'da ilim ve teknik yeni yeni gelişmeler kay-

detmişti. Coğrafi keşiflerde meydana gelen artış Hristiyan Avrupalı'ya Afrika ve Uzak-Doğu'yu sömürge olarak paylaşma imkânı vermiştir. Fransa Afrika'da sömürgeci teminine devam ederken, İngilizler de daha akılcıca davranarak Hindistan'a sahip çıkmışlardır.

Marko Polo'nun seyahatnamesinde adı geçen ve yalnız Hindistan'da bulunan şeylerden emperyalist Avrupalı habersizdi. Avrupalı sabunun

ne olduğunu bilmiyordu. Yağlı yemeklerden sonra ellerini iç gömleğinin ceketinin kollarından sarkan kol ağzına siliyordu Bu asırda Müslüman doğu sabunu bulmuş, temizliğini sabunla yapıyordu. Yine Hristiyan Avrupa; kahveyi, çayı, kakaoyu, ipeği ve fudşini bilmiyordu. Halbuki bunlar Hindistan ve Müslüman doğu ülkelerinde kullanılan şeylerdi.

HINDUİZM VE HINDİSTAN

İslâmiyetin Hindistan'a girişinden evvel olduğu gibi, bugünde Hindistan değişik dinlerin, kabilelerin ve dillerin yaşadığı bir efsane bel-desidir. Hindistan'da halen Hindu, Brahman, Budist inançları ve İslâm dini yaşamaktadır. Pakistan müslümanlarının Hindistan'dan ayrılarak, ayrı bir devlet olmaları, bir kısım Hind müslümanı üzerindeki mecuzi baskısını kısmen azaltmışsa da, Hind müslümanları hâlâ istikballerinden emin değillerdir.

Muhakkak ki, bu insanların sapık dinlere ve sapık ideolojilere bağlanması hak ideolojiden sapmanın neticesidir. Batı «Sol» ideolojiler; gayri insandır, gayri ilmidir. İnsan ve hayatın kanunlarıyla çatışma halindedir Sol ideolojinin bir başka şekli olan Hinduizm ve Budizm de insan fıtratına aykırıdır. Bunun için soldur Meselâ Budistler vahşice bir inançla ölümlerini yakmaktadırlar Hindu'lara gelince insan beslenmesinde en çok ihtiyaç duyulan ve Allah'ın helâl kıldığı hayvan etini yememektedirler. Böylelikle insan bünyesinin uyduğu kanunlara isyandan doğan bir bunalım Hindistan'da hüküm sürmektedir. Artık bütün Hintliler de diğer dünya milletleri gibi sağ ideolojiden ayrılmanın verdiği sapıklıkla buhranın dipsiz çukuruna düşmüşlerdir.

Hindistan'da hüküm süren buhran sol ideolojilerden birinin neticesidir, dedik. Çünkü sol ideolojiler muhteva itibariyle aynı, tatbikat itibariyle değişik surette bütün dünyada hüküm sürüyordu. Bütün milletler gayri ahlâki kültürlerin meydana getirdiği zulmün kölesi olmuşlardı.

Buhranı meydana getiren sol ideolojilerin temeli gayri ilmi ve gayri insanî düşüncedir. Gayri ilmi ve gayri insanî bir düşüncenin tezahürü olan beynelmîl Hristiyanlık ve onun kolları Roma ve Bizans insanlığı köleleştirirken, bir yandan da Materyalist İran kültürü beşeriye kan kusturuyordu.

Emperyalizmin beyni Siyonizm ise bu üç gayri ilmi ve gayri insanî Hint, İran ve Hristiyan ideolojisine öğretmenlik vazifesini yapıyordu. Siyonizminin bu öğretmenlik vazifesini alışının tarihi ilk çağlara uzanır. Babil sürgününden sonra yahudilik önce Hristiyanlığa hakim olmuştur. Hazer boylarına yerleşen Yahudiler ise İran Medeniyetini dejenere edip materyalistleştirmişlerdir. Hint'te yerleşen Yahudiler ise asıl mevzumu teşkil eden bu günkü Hint emperyalizmini tesis etmişlerdir.

Fakat bu asırda hakimiyetinin zirvesine ulaşan sol ideolojileri temizleyen hak ideolojisi geliyordu. İslâm ordularını hiç bir kuvvet durduramıyordu. Batıya doğru giden ordunun kumandanı Ukbe Bin Nâfi «Ya Rabi şu deryayı karşı-

ryalizm lûmanlarını ediyor

ma çıkarmasaydın yüce ismini ni ülkelere duyururum» derken, Hz. Halit Bin Velit kumandasındaki ordu ise ideolojisini, Hak'ki adaleti insanca yaşamayı doğuya; ta çin seddine kadar götürüyordu.

HİNDİLİLERİN MÜSLÜMAN OLUŞU

Hindistan'da müslümanlık, tacirlerin Hindistana gidişi ile başlar Müslümanlar her gittikleri yere iman, anlık, ve kültürlerinin damgasını basmışlardır. Müslümanların gittiği her yerde gözle görülür bir inkılab meydana gelmiştir. İslâm ordularının doğuya ve batıya gittikleri her yerde eşsiz medeniyetler kurulmuştur. Orduları, büyük inkılablar meydana getiren bir dinin; ticaretle uğraşan satileri de Hindistan, Çin Hindi ve Çin'de İslâmı yaymağa başlamışlardır. Daha sonraları büyük İslâm kumandanı Hz. Halit Bin Velit'in Hindistan kapılarına dayanması ve Hindistan içine doğru girerken adaletin, sulhün ve insanca yaşamının örneklerini göstermesi Hindistan'da müslümanların çoğalmasını temin etmiştir. Çünkü Hindistan'a giren bu ordu, Hindistanı işgal eden diğer ordular gibi çocukları, kadınları kesmemiş; ormanları ekinle riymamıştı. Çünkü bu ordunun gayesi: Yalnızca Allahın ismini duyurmak ve onun yüce dinini yaymaktır.

IX. ve X. asırlarda tarihin sahnesi büyük bir güç girer. Bunlar Müslüman Türklerdir. Ve Türkler o tarihten itibaren İslâm'ın Alemdarı «Bayrakları» olmuşlardır. Hindistan'a İslâm ordusu girince Allah'ın eşsiz nimetlerine sahip topraklar üzerinde yaşayan Hintlilerin gönüllerini fethetmiştir. Bu tarihten itibaren Hindistan'ın İslâm Medeniyetinin mühim merkezlerinden biri haline geldiğini görürüz. Minareleri gök kubbeye doğru uzanan camilere, İslâm Kültürü'nün öğretim merkezi medreselere Hindistan'da da sık sık raslanır olmuştu. Bugün bütün dünyanın hayran kaldığı eşine ancak diğer İslâm beldelelerinde raslanan Taç Mahal bu medeniyetin hâla ayakta duran misalidir. Bütün Hindistan'ın şehir isimlerinden örf ve adetine kadar her şeyi İslâm kültürünün tesiriyle değişmiştir.

Müslümanlar bütün fethettikleri yerlerde olduğu gibi Hindistanda da Hint Raciaları'nın ve Hinduların dinlerine ve adetlerine dokunmamışlardır, yalnız hakkı, doğruyu, sağ ideolojiyi anlatmışlardır. Bu tarihlerde Hindularla Müslümanlar arasındaki kavgasız, sükunetle geçen hayatı tarihler kaydeder.

MARKO POLO'NUN İHBARI VE HİNDİS TAN'A İNGİLİZ AKINI

Müslümanların hakim olduğu Hindistanda artık insanca yaşama vardır. Yapılan eşit muamelelerden herkes memnundur. Fakat bu ahenk uzun sürmedi. Çünkü Marko Polo, Hindistan'ın zenginliğini Hristiyan Avrupaya ihbar ediyor, bu ülkenin mutlak ele geçirilmesi icab ettiğini propaganda ediyordu.

XIV. ve XV. asır İngilizlerin Hindistan'a hicret asrı oldu. İngilizler buraya gelirken fot-neci politikalarıyla geldiler. Artık bu tarihlerde Müslümanlarla Hindular arasındaki anlaşmalar ağır ağır çözülmeye başladı. Senelerce beraber

yaşayan Müslüman Hindu cemaatların kavgasız yaşamaya devam etmesi İngiliz menfaati ne aykırı olacaktı İngilizlerin buna bir çare bulması lâzımdı. Mademki Müslümanlarla Hindu lar arasındaki din fark vardı. Bu iki cemaatin arasını bu yoldan açmak zayıf kolay olacaktı. İngilizler de bu yolu akıptılar. Artık İngilizler ellerindeki bütün imkânları kullanarak Müslüman idarecilerin Hindulara horladığı kanatını yayıyorlardı. Meydanlarda sık sık Hinduların kut sal inekleri İngiliz ajanları tarafından öldürülüyordu. Bu hadiselerle fail olarak ta Müslümanlar gösteriliyordu. Böylelikle Hindularla Müslümanlar arasında ilk kavgalar başladı. Daha sonra Hindu Müslüman cemaat arasındaki gerginlik arttırıldı. Ve asırlarca devam edecek olan katliam başlatılmış oldu.

İngilizler din kavgasını başlatamadıkları yerlerde «Kast» lar arasındaki düşmanlığı arttırıyor, kavgayı böylece başlatıyordu. Günümüze kadar, devam eden kavganın temelinde bu hain İngiliz politikası vardır.

İngilizler beynelmilel Yahudiliğin ayırma politikasını ve Tevrat'ın emirlerini kelimesi kelimesine Hindistan'da tatbik ediyorlardı.

Bu hususta Tcvrat, dünyayı dolaylı yollar-dan soymak için uğraşan Yahudiler'e ve onlara âlet olarak kullandığı milletlere şunu emreder:

«Herkes kardeşi ile ve herkes komşusu ile, şehir şehirle, memleket memleketle muharebe edecektir.» (İşaya kitabı 19/2)

İngilizler ve İngiliz politikasına hakim Yahudilik, Hindistan'da kardeşi kardeşe, komşuyu komşuya vurduruyor, Müslümanlarla Hindular arasındaki düşmanlık gittikçe arttırılıyordu. İngilizler Hristiyanlığın verdiği İslâm düşmanlığı ruhuyla hareket ediyordu. İngilizler Müslümanlardan intikam alabilmek için Hindular'ı sağlam bir âlet olarak bulmuşlardı. Bu âlet ne

Bugün Hindliler'in büyük bir kısmı hâlâ, sığra tapar. Resimde Hindliler'in bir kısmınca Tanrı (!) kabul edilen mukaddes (!) sığra sembolü.

askıyor, ne de yıpranıyordu Müslümanlar kesiliyor, kırılıyor dereler dolusu Müslüman kanı akıyordu. Hindular'ın bu sebep bulamazlarsa Müslümanlar mukadder «negimize ters baktılar» geleceği ile katliamı başlatıyorlardı. Öldürülen Müslümanlar sayısızdı.

Bu cemaat kavgalarından sonra Hindistan, fiilen İngiliz hakimiyetine girmişti.

Artık Babur Sahraların sulh ve sükûr ülkesi Hindistan'da kavgasız geçen gün yoktur. Kardeşçe yaşayan cemaatleri yerini birbirine düş bileyen insanlara bırakmıştır.

İngilizler Müslüman katliamını planladılar, Hindular tatbik ettirir.

Bazen de İngilizler toptan imha hareketlerini fiilen kendileri idare ediyorlardı. Müslüman katliamı, hunharca devam ediyordu ki, Müslümanlar büyük Türk Hakanı Kanuni Süleyman'dan yardım istemek zorunda kaldılar.

Kanuni Hindistan'daki Müslüman katliamını durdurmak için Hadım Süleyman Paşa'yı vazifelendirdi. Başarısız kalan bu seferden sonra, Murat Reis, Piri Reis, Seydi Ali Reis kumandalarında Hindistan'a deniz seferleri devam etti. Fakat bu seferler de katledilen Müslümanların dertleri ne deva olmadı. Çünkü, İngiliz politikasına hâkim olan beynelmilel Yahudilik Osmanlı İmparatorluğunun siyasi yapısına da yaklaşmaya başlamıştı. Rus dönmesi, Hürrem Sultan dahil saraydaki bütün dönmeler, büyük Osmanlı padişahının zulme uğrayan Müslüman illere yapacağı yardıma endirekt yollardan mani oluyorlardı. Artık Osmanlılardan da yardım alamayan Hint Müslümanları himayesiz ve sähipsiz kalmışlardı. Hain İngiliz İmperyalizmine kendi imanlarıyla karşı koymaktan başka çareleri kalmamıştı?

İncelemenin devamı gelecek sayıda

HİNDİSTAN'DA SİĞİR VE İNSAN
İnsanı insan yapan inancıdır

POMPIDOU

Fransız Milletini Temsil edemez

2

SIYONİZM KULLANAMADIĞI LİDERLERİN BAŞINI YER

Gerçekte Pompidou, Fransa'daki Yahudi malîyesinin mutemet adamı olarak, İsrail'e ve Beynelmîlel Yahudiliğe sadakatle hizmet etmiştir. İsrail aleyhine ambargo konan bir hükümette, ambargoyu hiçe sayarak Mirage uçaklarının yedek parçalarını alenen; hücumbotları ise kaçırma süsü vererek İsrail'e teslim etmiştir. Pompidou milliyetçi Fransız halkı ve Fransız politikasına rağmen; Müslüman Arap halkının antipatisine rağmen İsrail'i el altından en müessir şekilde desteklemiştir. İşte bu yüzden Yahudi liderleri Pompidou'nun aleyhinde bir tek kelime sarfetmemişlerdir. Pompidou'nun Amerika'da sü-künelle karşılanması için Yahudi mahfilleri gayret sarfetmişlerdir. «Amerika Siyonist Teşkilatları Birliği» başkanı M. Jacques Torczyner'in L'express dergisinde neşredilen teminatı şöyledir: «M. Pompidou'nun karşılanması sakın olacaktır.»

Yahudi liderlerinin teminatına rağmen Amerika'da, yahudiliğin şamatası nasıl izah edilebilir. Yahudiliğin Fransa'daki mutemet adamı Pompidou'yu, Amerika'daki Yahudiler neden protesto ediyorlar? Bunu yukarıda izah edildiği gibi iki temel sebebi vardır.

1 — Yahudilik, aletlerinden daima mutavaat ister. Kölelik ister. Yahudilik milletlerin başına geçmeğe yardım ettiği adamlarından daima iğrenç bir sadakat ister. Bu köleliği sonuna kadar devam ettiremeyenleri ise sadece yok oluş bekler. Yakın tarihte politika dünyasında, ortadan kaybolan Yahudiliğin mutemet adamları; bu hususta aydınlatıcı bir fikir vermeğe yeter. Yahudilik ihanet yoluna sürüklediği ve yükselttiği devlet adamlarından ihanet yarışında durak lamamalarını ister.

Ayrıca Yahudilik daima, kendini himaye eden milletleri ve devletleri, zamanı gelince ihanet darbeleriyle yok oluşa sürüklemekten çekinmez. İşte ilk çağlardan başlayarak Yahudi'ye dikkatsizce yardım elini uzatan ve yok olan milletler, Asur'lar, Babilliler, Medler, Persler, Romalılar, Selçuklular ve nihayet Osmanlılar Hep yardım ettikleri Yahudiliğin; kuvvetlerini hizmetine tahsis ettikleri Yahudiliğin ihanet harçeriyle son nefeslerini vermişlerdir. İşte Pompidou da şimdi Amerika'da hizmet ettiği efendileri tarafından kendilerini Nikson gibi, Wilson gibi alenen desteklemediği için ölçülü bir şekilde azarlanmaktadır.

2 — İkinci sebep ise Pompidou'nun Fransız dış politikasında gerekli reformları yapmasına imkân hazırlamaktır. Amerika'da Fransız dış politikası dolayısıyla yükselen homurtular Pompidou'nun Fransız politikasını tam manasıyla bir uydu politikasına çevirmesi için kâfi sebep teşkil edecektir. Pompidou böylece De Gaulle'in Fransız milliyetçiliğinden mülhem diplomasisini değiştirip, İsrail aleyhine ve Fransız Milleti tehine alınmış bütün kararları ortadan kaldırabilecektir. İşte bundan sonradır ki, Fransız devlet adamları da hem Yahudi dostu hem de Fransız (!) devlet adamı olduklarından bahisle, Fransa'yı devir yaptıkları gibi Yahudiliğin aleni yarakıcısı durumuna düşüreceklerdir.

Hülasa Pompidou'nun Amerika ziyareti Fransız Amerikan münasebetlerinde yakınlaşma temin edeceği gibi, Fransız İsrail münasebetlerinde de bir inkılâbın başlangıcını teşkil edecektir.

Ancak Fransa'nın, açıkça Yahudiliğin dümen suyuna kayışı Fransız halkının uyanmasına vesile teşkil edecektir. Nitekim Fransa'da

halk şimdiden düşünmeğe başlamıştır.

Gerçek Emperyalistler hangi hile tezgâhını kurarsa kursun, haklarını gaspettiği milletlerin uyanışını durduramayacaktır.

«İsrail'in yaşamaya hakkı vardır.» diye demeyen Pompidou Birleşik Amerika Kongresinde Orta - Doğu mevzuunda şunları söylemiştir: «İsrail devletini yalnız varolmaya değil, bağımsız ve egemen bir ülkenin bütün haklarını serbestçe kullanmaya ve güvenlik içinde yaşamaya hakkı vardır.» demıştır. İsrail şimdiye kadar bağımsız bir ülkenin sahip olduğu hakları kullanmamış mıdır? Bırakalım İsrail de, diğer Avrupa ülkelerinde de Beynelmîlel Yahudilik devlet içinde devlet gibi hareket etmektedir.

YUNANİSTAN'A 30 MIRAJ UÇAĞI NEDEN VERİLİYOR?

Bugün Arap Devletlerinin ağzına bal çalan ve onların desteğini kazanmaya çalışan Pompidou başka bir ihaneti tezgâhlamaya başlamıştır. Amerika'ya hareket etmeden önce Fransa'nın Yunanistan'a 30 miraj uçağı verceği açıklanmıştır. Yahudi Michele Debre'nin ve Rothschild (Rocilt'lerin) banka müdürü Pompidou'nun kafasından çıkan bu fikir de Yahudi kontrolündeki Fransız politikasının hakkımızda neleri hazırlamaya başladığının açık ifadesidir. Ortadoğunun en kuvvetli devleti olan Türkiye Beynelmîlel Sionizmin ve Orta - Doğu'da gözü olan Rusya, İngiltere, Fransa ve Amerika'nın dikkatinden kaçmamaktadır. Bu düşmanların hiçbirisi Türkiye'nin güçlenmesini ve millî bir politika takip etmesini istemez. Fransa da Akdeniz çevresinde kuvvetli bir devletin gelişmesine göz yummaz. Türkiye'nin son yıllarda İslâm Ülkeleri üzerinde nüfuzunun artmaya başlaması Beynelmîlel Sionizm ve onun yön verdiği Fransız politikasına büyük engeldir. Öyle ise bunun önüne geçilmesi icap eder. Türkiye'de anti-sionist vasıflı ve millî değerlere bağlı bir mücadelenin millete intikâl etmeye başlaması da Beynelmîlelci çevrelerin gözünden kaçmıyor.

TÜRKİYE'DE FRANSA'NIN KÜLTÜREL ZULMÜ

Fransa'nın Yunanistan'a 30 Miraj uçağını vermesinin altında yukarıdaki gerçekler yatar. Tahrik ettikleri Kıbrıs buhranının bir harbe intikali, onların arzu ededikleri bir husustur. Fransa'nın İslâm aleyhtarı ve Türk düşmanı politikası elbette Yunanistan'ı destekler. Milletimize yıllardır Fransız dostluğu aşılarmaya çalışır. Galatasaray Lisesi gibi papazların hocalık ettiği okullarda millet evlatları yabancı kültürlerin zulmüne terk edilmiştir. Maarifimiz ve bu arada çoğu müesseselerimiz millî olacağı yerde, milletimize açık bir düşmanlık içinde olan Fransa'nın gayri millî kültürünün hegemonyasına terk edilmiş vaziyettedir.

POMPIDOU'NUN YUHALANMASI, FRANSA'DA MİLLİYETÇİLİĞİ KUVVETLENDİRECEKTİR

Türkiye'ye karşı politikasını böyle tesbit eden Fransa başkanının bir endişesi vardır. Amerika'da Yahudilerin aleyhte protestoları acaba nasıl bir netice doğurur? Bu meselede Pompidou'nun iki sözüne şahit oluyoruz. Birincisi: «Bu çeşit şeyler beni hiç bir vakit kaygılandırmamıştır. Bu gösterilerin Fransa ile Birleşik Amerika arasında dostça ilişkilerde hoş olmayan yönler taşımayacağını umarım.» Bu söz Pompidou'nun Fransa aleyhindeki Yahudi protestolarına hiç aldırmadığını, kızmadığını sinirlenmediğini gösterir.

İkinci sözü ise çok manidardır: «Aleyhime gösteri yapılmasına gelince... Eğer Fransa Cum-

nurbaskanı'nın şahsında Fransa'ya hakaret edildiğine Fransızlar inanırlarsa bundan ne Birleşik Amerika, ne Fransa, ve müsadenezle arzedeğim.. Hele İsrail hiç kârı çıkmaz.» İsrail'in bu protestolardan zararlı çıkması Fransa'nın İsrail'e karşı De Gaulle politikası takip etmeğe başlayacağından değildir. Fransız milleti; Fransa başkanının şahsında Fransızlara hakaret edildiğinin farkına varırsa... İşte Pompidou'nun endişesi bu. O zaman Fransız halkındaki tarihi Yahudi Düşmanlığı ortaya çıkıverecektir. Koyu bir Katolik olan Fransa'nın Dreyfûs meselesinde gösterdiği hassasiyet haurırlardır. Hâlâ Yahudi mezarları Fransa'da gizli gizli tahrip edilir. Bu aleyhte gösteriler Fransız milletinin gururuna dokunur da Yahudi aleyhtarlığı şuurlu bir mücadeleye dönüşürse ne yapılacaktır. Bu elbette İsrail'in de aleyhinde olur, Pompidou'nun da aleyhine.

AVRUPA'NIN SANCISI

Bugün bütün Avrupa da üzerinde durulan esas mesele budur. Gerek sosyalist, gerekse liberal Avrupa idarecileri kitlelerde mevcut Anti-Semitik duygunun filizlenmesinden korkmaktadır. İsrail aleyhtarı olarak lanse edilmeğe çalışılan Pompidou; Fransız halkındaki anti-Siyonist duygunun su yüzüne çıkacağından son derece endişelidir.

Amerika'nın ve onun başkanı Nikson'un görüşlerini izaha hiç lüzum yok. Amerikan Siyonist Federasyonunun yıllık toplantısına kadar gitmeye tenezzül edip «Amerika İsrail'e istediği kadar silâh vermeğe hazırdır» diyerek arzı Ubıdiyyet eden Nikson'un; Amerikan halkının politikasını mı yoksa Beynelmîlel Siyonizmin hopar lölüğünü mü vaptığı bellidir.

Fakat Vallas gibi Yahudi aleyhtarı bir liderin 20 milyon oy aldığı Amerika'da ve Antisemitik duygularla dolu olan Fransa'da uyanıklar meydana getirecektir. Siyonizmin milletler üzerindeki hakimiyetini sosyalizm bile gizleyemedikten sonra diğer milletlerin bu zulmü farketmelerine mani olunamayacaktır.

Güya, Amerika ve Fransa'yı temsil eden iki lider! Beynelmîlel yahudi malîyesinin emir neferi olan daha niceleri gibi milletlerini kandırmakta bir müddet daha devam edebileceklerdir.

Mücadele Birliği Millet'in hayat kavgasını yürütüyor

Mücadele Birliğine Kimler Düşman?

Milletimizin, kendi millî değerlerine dönmesi ve emperyalist tesirleri yıkmaya kararı beynelmilel hristiyanlık, siyonizm ve komünizm tarafından arzu edilemediğinden bu düşman kuvvetlerle milletimiz ve onun millî hareketleri daima «gerici» olarak itham edilmiştir.

Netice olarak, «gericilik» feryadı; emperyalistlerin bir iç savaş sloganı ve din, millet, tarih, ahlak ve töre düşmanlığının iğrenç maskesidir. Millet evlâtlarına ve millet'in her uyanış hareketine bu yaftayı yapıştıranlar da ismi ve sıfatı ne olursa olsun, millet düşmanıdır. Tarih göstermiştir ki, millet düşmanlarının sonu; millet'in ayakları altında çiğnermekten ibarettir.

Bütün mes'ul şahıslara şunu hatırlatalım ki, burası Türkiye'dir. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliğine bağlı bir peyk değildir. Millet'in hain sürüleri tarafından itham edilmesi karşısında kanunî mercilerin kayıtsızlığı, millet'in sabrını taşımaktadır.

Bugün komünizmle gerçekten mücadele hususunda bütün mes'ul şahısların vereceği karar, tarihi bir karar olacaktır. Komünizm, bütün maske teşkilâtlarıyla birlikte devlet eyleyişini yok etmelidir.

Konya ve Taksim hadiselerinden itibaren ve halen millete kovalar dolusu hakaret edilirken suranların, kendilerine milliyetçi süsü veren partilerin ve partilerin, inanç ve samimiyetlerini isbat etmelerinin zamanı geçmektedir.

Kısır parti çekişmelerini bırakın ve

millet düşmanlarıyla mücadele cephesini kurun! Bu millî görevden kaçanları millet affetmeyecek. tarih haklıklarına hükmedecektir.

Milletimiz tarihi bir karar vermiştir. Ölümü değil, şerefle yaşamayı seçmiştir. Zira bu millet, tarihin ve insanlığın şerefidir. Bütün dünyaya medeniyet ilim ve ahlak rehberliği yapmıştır.

Milletin gayri millî sisteme ve kölelere karşı protestosu gittikçe şuurlanacak ve millet mücadelesi zaferle bitecektir.

Milletin şerefli mücadelesi, her geçen gün komünist saflarında gedikler açacak, ihanet şebekeleri yok olacaktır. Millet imanının rehberliğinde yapılacak buhrandan kurtuluş mücadelesi, Türkiye'de komünist, yahudi ve hristiyan hâkimiyeti kalmayınca, bütün millet düşmanlarının ayanları ve bezirganları yok oluncaya kadar devam edecektir. Dünya, komünist ve kapitalist sistemleri yıkmaya başlamıştır. İstikbal, milletlerin hürriyeti ve Hakkın salanat çağı olacaktır.

Millet evlâtlarına Mücadele Birliği etrafında süratle teşkilatlanarak millet'in millet düşmanlarına karşı yürüttüğü mücadelesinde vazifeve çağırız.

Yaşasın millet!

Yaşasın millet'in inanç, ahlak, töre, servet ve zenginliğini bekçisi olacak Millî Devlet!

Yaşasın millet'in mücadelesi!

Yaşasın millet, kahrolsun millet düşmanları!

**MÜCADELE BİRLİĞİ GENEL MERKEZİ
KONYA**

**Toplu Basın Mahkemesi Başkanlığına,
KONYA**

**BİLİR KİŞİ RAPORU HAKKINDA
SÖZÜMÜZ.**

Savcı yardımcısı ve TÖS'ün istinad ettiği bilirkişi raporunu, ilmi, nukuhi tahliline geçmeden önce, huzurunuzda neden getirilmiş olduğumuzu belirtelim. Bu, dâvânın karakterini göstermek suretiyle mümkünür.

Bilindiği gibi, birkaç asırdan beri, cemiyetimiz siyasi askeri mağlûbiyetler, içtimai ve ekonomik çöküntüler içinde yuvarlanmaktadır. Bu hal elbette sebepsiz değildir. Ve ilmi incelemelerin hayati mevzuunu teşkil etmelidir.

Bu elem verici buhranın sosyolojik, felsefi ve psikolojik sebeplerini araştıran bir kadro olarak buhranımızın temel amilini bulmuş bulunuyoruz. Milletimizi yıkmaya çalışan, imparatorluğumuzu yıktıktan sonra devletimizi kemiren, buhranlarımızın baş sorumlusu, Sion Emperyalizmi ve tehlikeyi görece ve tedbir edecek vasıfta yetiştirilmeyen ve halktan kopan aydınlarıdır. Bu, şaşmaz bir gerçektir.

Beynelmilel Sionizm, bugün Rusya ve Amerika dahil milletlerin siyasi, iktisadi, askeri ve kültürel hayatı üzerinde gizli bir emperyalizm tesis etmiş durumdadır.

Türkiyemiz bu tehlikenin hududu haricinde değildir. Beynelmilel sionizm'in, millet'in bizzat kendinden satın aldığı yahut şartlandığı namüterahî değişik maskeler ile çalışan beşinci kolları millet'in yok oluşunu hazırlamanın savaşı içindeler.

Sion Emperyalizmi'nin, Masonluk kadar tehlikeli bir mücadele doktrini ve teş-

kilâtı olan komünizm ve komünist partiler, komünistleşen bütün memleketlerde milliyetçilere, sağcılara sa-dırması durmuştur. Batı, Türkistan'daki Sultan Galiyevler, Doğu Türkistan'daki Eli Han Töre'ler komünizm hesabına kendi milletlerinin ölüm çukurunu kazmışlardır.

Türkiye'de Sultan Galiyev'ler, Eli Han Töre'ler, Beneş'ler, Imre Nagy'ler ve bunların sığındığı azınlık merkezleri Türkiye'yi kızıl bir peyk haline getirmenin kavgasını yapıyor. T.G. Komünist Partisinin azalarının yerleştiği TİP ve Güç Birliği adını alan cephe organizasyonları ve bunlara paralel olan TÖS, DİSK, FKF (Yeni adıyla DGT) komünist militanların sarargâdı haline gelen, hedefleri komünizmin ara ihtilâhını amaçlayan, metodları komünist metodların uygulamasından baret komünist maske teşkilâtıdır. Bu, şaşmaz bir gerçektir.

Ve bizim savaşım... Milleti yok etmeye yönelik bu millet düşman güçler karşısında halkı uyarmak ve devle eyleyle devlet ve millet düşmanlarını kahretmektir.

Türkiye'de Sion Emperyalizmi ve masası komünist emperyalizm k. millet koma mücadelesinin en güçlü kasesi MÜCADELE BİRLİĞİ'dir. Bunu itira ile durdurmak, bugün millet düşmanlarının baş meselesi olmuştur. Hâssa, sayın Hâkimler Heyeti, bu salonda görülen mahkememiz, millet ile millet düşmanı ajanlar arasında devam eden hayati kavganın adliyeve intikal eden bir bölümüdür.

Bütün bunlar gösteriyor ki, biz buraya TÖS ve Savcı yardımcısı Doğan Öz'ün işbirliği neticesi komünist olmadığını, hain olmadığımız, yani sizler gibi bu millete bağlı olduğumuz için huzurunuzdayız. Bizi buraya komünist olmadığımız için, TÖS ve Doğan Öz işbirliği getirmiştir. Zira:

1. TÖS, bezirganları gibi maskeli komünist teşkilâttır. Bunu belgeleri ile her an ispata hazırız.

2. Doğan Öz, mahkememize arz edildiği gibi komünizmi propaganda suçunun sanığı olarak, halen, Bolvadin Ağır Ceza Mahkemesince yargılanmaktadır.

3. TÖS ve Doğan Öz'ün temel ve âcil isteği MB'nin ihtiyatı kararları, faaliyetinin durdurulmasından ibarettir.

4. Ek iddianame ve TÖS'ün müdahale talebi aynı gün vukubulmuştur.

5. TÖS ve Doğan Öz'ün talepleri (TÖS'ün tazminat talebi hariç) kelime kelime aynıdır.

Bütün bunlar göstermektedir ki, buraya TÖS ve Savcı yardımcısı Doğan Öz'ün işbirliği ile getirilmiş bulunuyoruz.

Adliye makamını ve şahıslarını böyle şâibelerden tenzih ederken, dâvamızın ideolojik mahiyetini bildirmeyi faydalı bulduk. Zira mahkemenin bütün safhalarında bu mahiyet tezanur edecektir.

Millet namına hüküm verme vazifesi ile görevli mahkemenizin, mahkemenizi istismar gayesi ile açılan bu taleplere ve dayanağı olan bilirkişi raporuna, hakkın ve millet'in, şamarını indireceğini kuvvetle ümit etmekteyiz.

Şimdi bilirkişi raporunun incelenmesi ne geçebiliriz.

(Devamı gelecek sayıda)

Komünist Şair Nazım'ın İdeolojisi ve Şiiri Hakkında Açıklamalar

Yeniden Millî Mücadele'nin geçen sayılarında Mehmed Kaplan'ın Nazım Hikmet hakkında bir tahlilini okudunuz. Nazım Hikmet hakkında yazılmış, çizilmiş şeyler arasında Mehmed Kaplan'ın tahlilini seçmemizin bir sebebi vardı. Bu nu ikinci sayımızda şöylece belirtmiştik:

«Nazım'ı sağlam bir tahlille tabi tutarak inceleyen Prof. Dr. Mehmed Kaplan'ın onun hakkında söyledikleri, gerçeğe en yakın olanıdır. Türkiye'de şiir ve metin tahlilinde Mehmed Kaplan'ın takip ettiği usul, İlmî Sağ'm «Dinamik Tahlil Metodu»na çok yaklaşılmaktadır. Bir edebî eseri incelerken, veya tahlil ederken eseri meydana getiren şahsın sahip olduğu ideoloji ve kültüre inmek en isabetli yoldur. Yoksa edebî vakıaları tarihi materyalizmle izah etmek, insan realitesini inkârı kalkmaktır. Mehmed Kaplan, yaptığı tahlillerde şair ve yazarların şuur altına kadar nüfuz ederek onların eserlerinde tezahür eden hususiyetleri yakalamaya çalışmaktadır.»

Mehmed Kaplan böyle bir metod kullanmakla en isabetli yolu tercih etmiştir. Ancak bu tahlil tekniğinin varacağı zarurî ve radikal neticeleri bazen aşırı bir ihtiyatın sahibi görünmektedir. Nazım Hikmet'in eserlerini anlamak, onun ideolojisini bilmekle ve onun bu ideolojiye kayışının sebeplerini tesbitte mümkündür. Nazım, münakaşaya yer vermeyecek şekilde açık bir komünisttir. Bunu bir çok şiirlerinde kendisi açıklamıştır. Meselâ:

«Seslenin bildiğiniz kadar

Ses—

—İenin

24 saatte 24 Lenin,

24 saat Marks.

24 saat Engels,

yüz dirhem kara ekmek

20 ton kitab

ve 20 dakika şey!

Ne günlerdi behehey

Onlar ne günlerdi ahbab!...»

Bu şiir onun nasıl komünist bir eğitime tabi tutulduğunu gösterir. Bu beyin yıkama ameliyesi adeta onn insanlıktan bile çıkarmıştır.

NAZİM RUSYA'YA NEDEN KAÇMIŞTIR?

Nazım Hikmet acaba neden Rusya'ya kaçmıştır? Komünizmi nasıl benimsemiştir?

Gerek Türkiye'de ve gerekse dünyanın her yerinde komünizm, kendisini sosyal adaletin gerçekleştirilmesinde en isabetli sistem olarak takdim etmiştir. Dünyada milyonlarca insan bu propagandaların neticesinde komünistleştirilebilmiştir. İnsanın zaaf noktaları hesap edilerek yapılan devamlı propaganda, fert şuuruna istikamet verir.

Hemen şunu söyleyelim ki, Nazım bu nevi bir propagandanın tesirinde kalarak komünist olmamıştır. Yani Nazım'ın komünizmi seçişi felsefi ve ahlâkî bir tercih değildir. Onun komünizmi seçmesinde ne iddia edildiği gibi vatanseverliği (!) ve ne de milletimizin fakirliği rol oynamıştır.

**BİRİNCİ SEBEP: O BİR
POLONYA YAHUDİSİDİR**

Nazım'ın komünizme geçişi bir itilmenin neticesinde olmuştur. Ayrıca hiç bir zaman kafasından çıkaramadığı azınlık ruhunun ve kendisini içinde bulunduğu kitlelerden ayrı hissetmesinin büyük rolü olmuştur.

O, bir Polonyalıdır. Bunu bir çok şiirlerinde aksettirmiştir. Nazım Hikmet, kendisini hiç bir zaman Türk milletinden kabul etmemiştir. Bunu Mehmed Kaplan'ın da faydalandığı kaynaktan tesbit edebiliriz. Bir İngiliz Yahudisi olan ve Türkiye üzerinde devamlı çalışmalar yapan Bernard Lewis («The Emergence of Modern Turkey» Londra 1961 s. 340) kitabında Nazım'

Nazım Hikmet efsanesinin yıkılışı, köle sanat anlayışının iflasını ilân eder. Zira her komünist, kafasını ve kalbini komünist partisine satan adamdır.

ın Bozecki soyadını seçtiğini yazar. Nazım'ın Bozecki soyadını alması çok manidardır. Bozecki, Nazım'ın büyük babası olan Mustafa Celalettin'in asıl adıdır. Kırım Harbinden sonra Türkiye'ye iltica eden Polonya yahudilerinden biri olan Nazım'ın dedesinin esas adı, Constantin Bozecki idi. İşte, Nazım Rusya'ya kaçtığı anda derhal bu soyadını almıştır. N. Hikmet'i komünizme iten sebeplerden birisi bu azınlık ırkçılığı olmuştur. Kendisinin yahudi asıllı biri olması onu, komünizme daha fazla yaklaştırmıştır.

Bir şiirinde bunu açıklamaktan adeta gurur duyar.

LEHİSTAN MEKTUBU

«Lehistan'dan gelmiş dedelerimden biri,

Lehistan'da millet

Sosyalizmi kurmakla meşgul

Görsümü kabartmıyor değil

Dedelerimden birinin Lehlî oluşu.»

Avrupalı bir edebiyatçı onun hakkında sunları söylemiştir:

«Nazım Hikmet Augustburg'lu fabrikatör oğlu gibi halkın içinden gelmemiştir. Dedesinin babası, 1848 yılının soylu ihtilalcilerinden bir Polonyalıdır. Ünlü bir general ve tarihçi olan dedesi Atatürk'ün hocalarından biridir.»

Nazım Hikmet içinde yaşadığı milletin inanç, ahlâk ve kültürüne, Polonyalı bir yahudi ırkçısı olarak değil; bir ideoloji vasıtasıyla karşı çıkmak istemiştir. Bu ideoloji de komünizm olmuştur.

**İKİNCİ SEBEP: ANNESİNİN
GAYRİ AHLÂKİ TUTUMU**

Ayrıca Nazım Hikmet'i komünizme iten bir başka hadise de şudur. Bunu Vâlâ Nureddin'in ve Yakub Kadri'nin hatıratından öğreniyoruz. Yahya Kemal, Yakub Kadri ve Nazım'ın annesi Celile Hanım İstanbul'da bir Bektâşî tekkesinin müdâvimiydiler. Yakub Kadri Nur Baba romanında bu tekkeyi anlatmıştır. Her türlü rezaletin ve gece âlemlerinin dillere döküldüğü bu tekke, Nur Baba romanında bütün yönleriyle ortaya konmuştur. Yahya Kemal, bu tekkeye de uğrar. Nazım'ın annesi Celile'yi burada görür. Celile Hanım da tekkeye devam edenlerdendir. Celile Hanım adlı kadının işvesi, şuhluğu ve cazibesi sefahat toplantılarının baş meşgalesi olur. Pekçok erkekle düşüp kalkan Celile Hanım'ın Yahya Kemal'e meyli ve bazı dedikoduların ay

yuka çıkması Nazım'ı iyice ezer. O, bu lekeyi ömrü boyunca taşımak mecburiyetinde kalmıştır. Nazım, üzerindeki bu gayr-i ahlâkî leke şahsiyetini derinden tesir altına almıştır. Ve neticede bir bataklıkta yuvarlanmıştır. Bu bataklık komünizmdir.

NAZİM'İN İÇİNE DÜŞTÜĞÜ KOMPLEKS

Ahlâkına düşkün, dinine bağlı bir cemiyet içinde herkesin kendine imalı nazarlarla bakışı Nazım'ı çılgına çevirmiştir. Bu, Nazım'ın ahlâka düşkün biri olduğunu göstermez. Ailesinin başına gelen şenî hal, onda büyük bir eziklik duygusu meydana getirmiştir. Artık Nazım Hikmet bu eksikliği giderebileceği veya kimsenin farkına varamayacağı veyahut kimsenin bu nevi eksikliklere aldırış etmeyeceği bir toplum aramıştır. Komünizm ve onun tatbik edildiği Rusya Nazım'a, sığınacak, kendini rahatsız edene imalı bakışlardan gizleyecek tek diyar olmuştur.

Bu şekilde komünizme müsait bir ruhla Rusya'ya kaçan Nazım; beyin yıkama faaliyetleriyle faal bir komünist haline getirilmiştir.

Şu iyice anlaşılmaktadır ki, Nazım'ın komünist olmasında ekonomik sıkıntılar hiç bir rol oynamamıştır. Onu komünizme iten şey ideolojik bozukluklar ve ruhi dengesizlikler olmuştur. Artık komünizmin en hayvanî ve insan tabiatına zıt olan her şeyi, onun için bir silah olmuştur. Bu silahları aralarından kaçtığı insanlara ve onların mensubu oldukları millete, dine ve kültüre kullanacaktır. Ve öyle yapmıştır.

NAZİM'İN ŞİİRİNİN TESEKKÜLÜ

Bundan sonra komünizmin insanı inkâr eden, insan psikolojisine zıt düşen bütün prensiplerini o, kendine model seçmeye başlar. Onun şiiri de farkına varmadan, içinde bulunduğu ruh halinin neticesinde değişmeye başlamıştır.

«Batum'a geldim. Sovyet realitesiyle temas ettim. Bir yandan da «Kızıl Ordu» şiirini yazdım. Öbür yandan da tekrar şekil meseleleri beni uğraştırdı.»

«Pravda gazetesinde yahut İzvestia'da şimdiki iyi hatırlamıyorum herhalde Mayakovski'nin olacak bir şiirini gördüm. mısraların şekli beni çok ilâilendirdi. Fakat şiiri tercüme ettirip ne den bahsettiğini anlamak mümkün olmadı.»

Bu hatıralar Nazım'ın Rusya'ya kaçtığı ilk yıllara aittir. O yıllardan itibaren şair, Mayakovski ve Yesenin'i kendine üstat seçmiştir.

NAZİM KİMLERİ TAKLİT ETTİ?

Rusya'da Turkoloji ilmi üzerinde otorite sayılan, Prof. Mihailovsky bir incelemesinde Nazım Hikmetin faydalandığı kaynakları ifşa etmektedir. Yazara göre:

Hatırlarda olduğu üzere bir süre önce de Nazım Hikmet'in şiirlerini Mayakovski'den aldığı ileri sürülmüş, ancak bu iddia daha sonraları Nazım Hikmet Mayakovski'den şiir yazmasını öğrendi sekline dönmüştür.

«Eğer Nazım Hikmet'in Sovyetler Birliğine ilk gelişinin (1921-1924) Sergey Yesenin'in en ünlü yıllarına rastladığını göz önüne alırsak bu durum tam anlamıyla ortaya çıkar.»

«Rus edebiyatına vukufuyla ün yapan Mihalyov, Sergey Yesenin ve Nazım Hikmet başlığını taşıyan incelemesinde ezümle şunları yazmaktadır.

«Sergey Yesenin'in şiirleri Türkçe'ye çevrilmemiştir. Bununla beraber Nazım Hikmet'in bazı şiirlerinde özellikle «Salkım Söğütte» Yesenin'in imzalarını bulmak mümkündür.»

(Yazının devamını gelecek sayımızda bulacaksınız.)

millî kültür lügatçesi

ALLAH «C.C.» IN SIFATLARI

Allah'ın ezeli ve zatiyla kâim sıfatları vardır. Bu sıfatlar zatının aynı da değildir, gayri da değildir.

Ehl-i Sünnetin bu inancı, bu sıfatlara mâlik birden fazla vücudun varlığı telâkîsimi reddeder.

Allah'ın ezeli sıfatları: ilim, kudret, hayat, kuvvet, işitmek, görmek, irade, meşiyet, fiil, halketmek, rızıklandırmak ve kelâm'dır.

Allah (C.C.) kelâm sıfatı ile konuşur. Kelâm harf ve ses'ler cinsinden olmayıp Allah'ın ezeli bir sıfatıdır. Allahü Tealâ bu kelâm sıfatı ile konuşucu, emredici, nehyedici ve haber vericidir. Allah'ın kelâmı olan Kur'an mahlûk değildir. Allah'ın kelâmı mahluk değildir ancak harf ve seslerden ibaret olan Kur'an (Kitap) mahluktur.

A'raz: Renkler (kılmılama, durma, birleşme ve ayrılmadan ibaret olan) kevnier (vani oluşlar), tadlar ve kokular gibi kendi zatiyla kâim olmayan cisimlerde ve cevherlerde sonradan olan şeydir.

ALLAH «C.C.»

Âlemi yoktan vareden Allahü Tealâdır. Allah tek, öncesiz, diri, kâdir âlim, işiten, gören, dileven ve murad edendir.

Allah a'raz değildir, cisim değildir, cevher değildir, sûret ve şekil değildir, budutlu değildir, bir şeyin parçası veya cüz'ü değildir, bileşik değildir, sınırlı değildir. Cins ve keyfiye ile vasıflanmaz. Mekândan münezzehtir, üzerine zaman cerevan etmez. Ona hiç bir şey benzemez. İlminden ve kudretinden hiç bir şey hâric değildir.

Allahü Tealâ'nın kitabı olan Kur'an mushaflarımızda (harfler ve kitabet şekli ile) yazılıdır. Kalblerimizde (hayal edilen lâfızlarla) mahfuzdur. Dillerimizde okunur. Kulaklarımızda duyulur. Fakat bunlara (mushaf, kalb, dil ve kulaklara) hulûl etmez.

Tekvîn, Allahü Tealâ'nın ezeli bir sıfatıdır. Tekvîn; Allah'ın âlemi (yani kâinatı), âlemin parça ve kısımlarından her birini, tayin ettiği vakitte, icad etmesidir. Tekvîn sıfatı, bize göre, yaratılan şeylerden ayrıdır. Aksi takdirde yaratılmışlar da ebedî olurdu.

Fiil ve tahlîk (halketme) sıfatları da Allah'ın ezeli sıfatlarından. Fiil, iş demektir. Tahlîk sıfatı ise yaratmak manasına gelir.

İerzîk sıfatı da aynı durumda olup, rızıklandırma demektir. Bu sıfatlar Tekvîn sıfatına râcidirler.

İrade sıfatı da, Allah'ın zatiyla kâim ezeli sıfatlardan biridir. İrade, birbirine zıt iki oluştan (meselâ; var veya yok olmadan) birinin muayyen bir anda vukuunu tercih demektir.

Allahü Tealâ kendi iradesi hususunda Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurur:

«O'nun emri, bir şeyi dilediği zaman, ona ancak «OL» demesinden ibarettir. O da oluverir.» (1).

«Sizi de, (elinizle) yapageldiğiniz şeyleri de Allah yaratmıştır.» (2).

Hülâsa, Allah hayrı da şerri de irade eder. Fakat:

«Allah kullarının küfrüne razı olmaz.» (3) âyet-i kerîmesine göre küfre ve şerre rızası yoktur.

- (1) Yâsîn Suresi, âyet: 82
- (2) Sâffât Suresi, âyet: 94
- (3) Ez-Zümer Suresi, âyet: 7

5

ALLAH'I GÖRMEK MÜMKÜN MÜDÜR?

Allahü Tealâ'yı görmek aklen câiz, naklen vâcibdir. Mü'minlerin âhirette Allah'ı göreceklerine dair deliller vardır:

1. Kitaptan: «Yüzler (vardır) o gün ter-ü tazedir. Rablerini göreceklerdir.» (4).

2. Sünnetden: Cerirü'bnü Abdillâh (R.A.) dan rivayet edildiğine göre: Nebî (S.A.S.) bir gece ayın ondördünde aya bakarak: «Muhakkak siz hepiniz Rabbinizi (âhirette) şu kameri gördüğünüz gibi göreceksiniz...» buyurmuşlardır. (5).

3. Allah'ın görülebileceği konusunda imamların ittifakı vardır.

Allahü Tealâ görülür. Fakat bu görülme bir mekânda, bir vönde, bir ısıklık ile değildir. Görenle Allah arasında bir mesafe de bahis konusu değildir. Yani bu görünüşte vön, ver, mesafe, cephe bahis konusu değildir.

(4) El-Kiyame Suresi, âyet: 22-23.
(5) Buhârî: 9/15, Müslim: 5/37 Ebû Dâvud: 34/20, Tirmizî: 36/15, İbnü Mâce: Mukaddime/13.

ALLAH (C.C.) VE KULLARIN FİLLERİ

Allahü Tealâ kullarının iman, küfür, isyan ve ibadet (taat) olan bütün fiillerinin yaratıcısıdır.

Mu'tezilenin (6) ve Rasyonalistlerin dediği gibi, kul: fiillerinin, hareketlerinin yaratıcısı değildir. Bu iddia sakattır. Zira insan, fiillerinin neticelerini tafsilatı ile bilemez. Bilmediğine göre, fiillerinin hâlikı olamaz.

Ayrıca bu konuda naklî deliller şunlardır:

«Allah her şeyi yaratandır...» (7)
«Sizi de (elinizle) yapageldiğiniz şeyleri de Allah yaratmıştır.» (8).

Cebriyenin (26) zamanımızda Fatalistlerin (9) «Allah her şeyin yaratıcısı olduğuna göre, kul, fiillerini yapmaya mecburdur. Dolayısıyla ceza görmemelidir» demeleri de vanlıştır. Zira fiillerin varatılması kulun taleb ve kışbine tâbidir. Allah kulun hangi fiili yapacağını bilir, fert iyi veya kötü bir işi seçer ve Allah o fiilî halk eder.

Kulların bu fiillerinin hepsi Allah'ın iradesi, dilemesi, hükmü, kazası ve takdiriyledir. Ancak kullar için ihtiyarî fiiller vardır. (Eğer o fiiller taat ise) o fiiller dolayısıyla sevab alırlar. (Eğer o fiiller günah ise) o fiiller dolayısıyla cezalanırlar.

Cebriyye ve zamanımız Fatalistleri, insanın ihtiyarî fiillerini red ediyorlar. «Kulun hareketi, cansız varlıkların hareketi gibidir» diyorlar. Surası açıktır ki: insanın hareketi ihtiyarî, cansızların hareketi ise mecburidir. İnsan seçtiğinin karşılığını görecek. İnsan iradesiz bir mahluk, suç işlemeğe veya işlememeğe mecbur bir yaratık olarak görmek ve göstermek tamamen yanlıştır.

Her fert için ihtiyarî fiillerinin bir karşılığı vardır:

«İşledikleri iyi amellere bir mükâfat olarak...» (10).

«Dileyen iman etsin, dileyen kâfir olsun.» (11) âyet-i kerîmeleri bunun delilidir.

(6) MU'TEZİLE Vâsîl b. Atâ ve eniştesi Amr b. Übeyd'in yolunda giden sapıklar. Başka görüşleri şunlardır: 1) Büyük günâh işleyen ne kâfir ne mü'mindir. 2) Allah'ın sıfatları zâtının

aynıdır. Kıdem sıfatında gayri ezeli sıfatı yoktur. 3) İnsan kendi fiillerinin yaratıcısıdır. 4) Mâsıkların cezalandırılması ve mü'min olup taat üzere bulunanların mükâfatlandırılması Allah için vâcibdir. 5) Embü bil-ma'ruf ve nehyü anil-münker akı yolu ile vâcibdir.

(7) Ez-Zümer Suresi, âyet: 62.

(8) Es-Sâffât Suresi, âyet: 96.

(9) CEBRİYYE: Bunlara Mürcele ve Necariyye de denir. İddialarının aslı şudur: «Kulun fiili yoktur. Kula fiil izâfe etmek, cansızlara izâfe, yani, duvar eğildi, nehir aktı, rüzgâr esti demek gibidir. «Bu sapıkların iddialarına göre; Allah bir kulu, yaptığı günâh sebebiyle cezalandırır. Allah onu kendi fiilinden dolayı cezalandırmış olur, çünkü kulun fiili yoktur. Sevab için de durum aynıdır. (El-Fırakü'l-Müfter İka. shf: 56).

(10) FATALİST: Fatalizme inanan. Fatalizm: Maddî olaylar serisine insan iradesinin, hiç bir şekilde, müesir olamayacağı nazariyesini ileri süren sapık felsefe. Buna göre insan iradesi diye bir şey yoktur. Fikirleri sapıp Cebriyye ile aynıdır.

(11) El-Vâkıa Suresi, âyet: 24.

(12) El-Kehf Suresi, âyet: 29.

ALLAH (C.C.) IN RIZASI

Kulların yaptığı iyi ve güzel olan fiillere Allah'ın rızası vardır. Fena olan fiillere ise rızası yoktur. Zira:

«Allah kullarının küfrüne razı olmaz.»

FİİLLERİN YAPILMASINDA GEREKLİ GÜÇ

Kula verilen güç, ferdin fiilî ile başlar. Fiilin bitmesi ile sona erer. Kula verilen bu güç, (İsî, fiilî, hareketi) vapan kudretin kendisidir.

Ferdin herhangi bir işi yapması, ancak Allah'ın, o işin yapılmasını temin edecek gücü o ferde vermesiyle mümkün olur. Ferd, iradî ve gayr-iradî bütün fiilleri yapmak için, bu kudrete muhtacdır. Muayyen bir hareketi vaptıran kudret, her seye kâdir olan Allah'ın, o fiilin yapılmasına mahsus olarak ferde verdiği kudrettir.

Mu'tezile kulun ilahine kâdir olduğuna inancındadır. Zamanımız felsefecilerinden bir çoğu da aynı kanaattedir. Mu'tezilenin başka bir kolu olarak Dialektik Materyalizm (13) maddenin ve vücudun kudretin esası olduğu ileri sürer. Halbuki madde ve insan âcizdir. Her fiilinde Allah'ın kendisine kudret vermesine muhtacdır. Allah ise kâdir-i mutlak.

Ferdin bir seye gücünün vetmesi sebeplerin, âletlerin ve azâların sâlim olmasıyla mümkündür.

Sebepler, ferdin dışındaki şartlardır. Meselâ; namaz için vakit, zekât için nisab miktarı mal, bir fiilin yapılması için gereken gücün verilmesinde sebeplerdir. Âletler ve azâların sâlim olması ise: ferdin sahsında olan şartlardır. El, ayak veya zihninin normal çalışması gibi.

Allah, kulun gücünün yetmeyeceği şeyi kula teklif etmez.

Ceab-ı Hak buyurur:

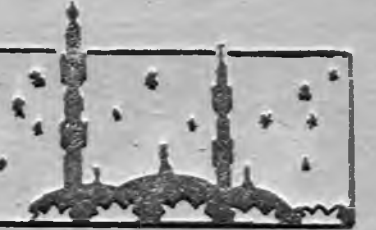
«Allah hiç kimseye gününün yeteceğinden başkasını yüklemeyiz.» (14)

İnsanın darbelenmesinin hemen akabinde doğulunda mevdana gelen acı ve elem, insanın vurmasının hemen akabinde camın kırılması ve buna benzer şeylerin hepsi Allahü Tealâ'nın varattıklarıdır. Bu neticeleri meydana getirmekte kulun bir yaratma kudreti yoktur.

İncelemenin devamı gelecek sayıda

ESİR TÜRK İLLERİNDEN VE İSLÂM ALEMİNDEN

SOVYET MAHKEMELERİNİN ZULMÜ TÜRKİSTAN MİLLİ HAREKETİNİ SÖNDÜREMEZ

İkinci Dünya Savaşı olanca şiddeti ile devam ederken Karadeniz'in kuzeyinde yaşayan milyonlarca Kırım Türkü vardı. Bunlar da Türkistan'daki, Azerbaycan'daki, Kafkasya'daki Müslüman Türkler gibi insafsız komünizm vahşetinin cenderesi altında bulunuyorlardı.

1944-1945 yıllarında Rus idarecileri Almanlarla işbirliği yaptıkları bahanesi ile Kırım Türklerine sürgün cezası verdiler. Sığır vagonlarına doldurulan Kırım Türkleri Sibiryaya kamplarına sürüldü. Anavatanlarından uzaklaştırılan Kırımlılar yollarda komünistlerin zulmü ile açlıktan, soğuktan ve hastalıklardan kırıldılar. Sürgün edilenlerin %46 sı yollarda öldü. Böylece komünizm, müslüman Türklüğe dünya üzerinde misli görülmemiş bir vahşet daha hazırlamıştı. Fakat iş bununla kalmamıştı.

Aradan 15-20 sene geçtikten sonra Yüksek Sovyet Şurası bir kanun çıkardı. Bu kanun «Hakların iadesi» kanunu idi. Bu kanun gereğince vatanlarından edilen Kırımlılar memleketlerine dönebileceklerdi. Fakat uzun yıllar hasretini çektikleri vatanlarına kavuşabilmenin heyecanı içindeki Kırımlılara bu kanundan istifade hakkı verilmedi. Yurtlarına dönmek üzere vollara çıkan binlerce müslüman Türk geri çevrildi. Yeniden işkence çarkları işlemeye başladı. Birçoğu tevkif edildi, polisler tarafından cıplandırıldı. Yeniden geldikleri dondurucu Sibiryaya Stepelerine sürüldüler.

Bunların yanında, Kırım Türklerinin haklarını arayan ve Moskova'da temaslarda bulunan II sözcü de tevkif edildi. Güler yüzlü sosyete min (!) vahşeti onları da buldu. Hak arayan bu günahsız insanlar kendilerini hapisanelerin kanlı duvarları arasında buldular.

Bu Rusya'da müslüman Türklere karşı yürütülen Jenosit (yoketme) hareketlerinden sadece birisidir. Bunlar Rusya'daki siyasi rejimin tabii neticeleridir. Slav ırkının emneralizmi komünizm vasıtasıyla müslüman Türklere ve bir çok mazlum millete kan kusturmaktadır. kuvvetle nen Millî Mücadeleleri susturmaya çalışmaktadır. Zira gavrı millî gayrı insanî bir ırkın satanlığını getiren komünizm ancak tehdit terör propaganda ve zulümle ayakta kalabilir. İşte Kırım Türklerinin karşılaştığı son tüyler ürperti ci işkenceler de bunu doğrulamaktadır.

Esir Müslüman Türk İllerinden Batı Dünya

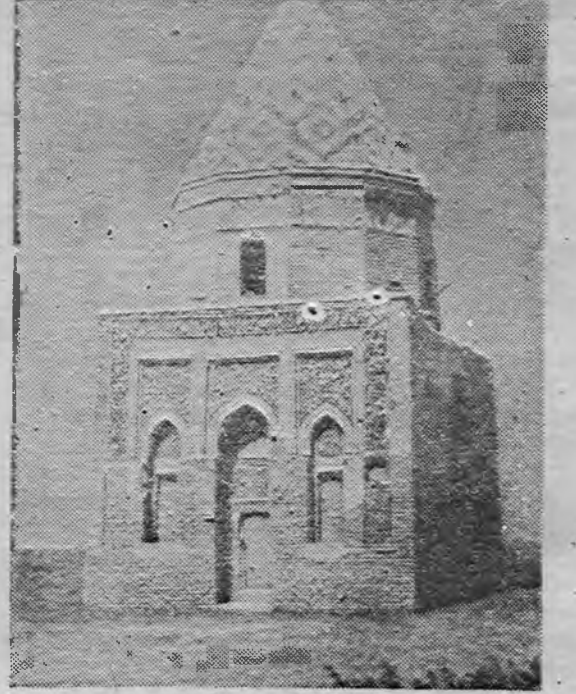
sına ve memleketimize komünizmin uyguladığı sıkı sansür sebebiyle haber sızmamaktadır. Sızan haberler de Demir Perde gerisi milletler ve müslüman milletlerin durumunu doğru olarak iletmemektedir.

Sovyetler Birliği'nde, tevkif edilen Kırım Türklerinin mahkemeleri ile ilgili haberler, gizli yayınlardan birisi olan BUGÜNKÜ OLAYLAR KRONİKİ (No: 318, 30 Haziran 1969) adlı dergide çıkmıştı. Daha sonra da bu haber Batıya sızmış ve Batı Almanya'nın Frankfurt/Main şehrinde Rusça yayınlanan aylık POSEV dergisi de, (No: 9, Eylül 1969) bu gizli kaynaklardan faydalanarak Kırım Türklerinin son yıllarda yaptıkları Millî Mücadelelerini anlatmıştır.

Yukarıda ismi geçen dergiler Kırım Türklerinin 1969 vaz ve sonbaharındaki durumlarını şöyle nakletmektedirler:

«Özbekistan başkenti Taşkent'te yapılan Kırım Türklerinin muhakemesi 1 Temmuzda başlamış ve 5 Ağustos 1969 da sona ermiştir. Muhakemenin ayrıntıları hakkında, maalesef bilgimiz yoktur. Fakat muhakemenin 36 gün devam etmiş olması, muhakemede sanık Kırım Türklerinin davranışlarının enine boyuna incelendiğini ortaya koymaktadır. Kırım Türklerini yargılayan Sovyet hakim ve savcılarının, sanıkların suç ve cinayetlerinin (!) icadında büyük güçlüklerle karşılaşmış olduklarına şüphe etmemek gerekir. Ve nihayet vabanc ve Sovyet muhabirlerinin mahkeme salonuna alınmamış olmaları ve yerli Özbekistan gazete ve dergileri ve Türk dilinin Kırım lehçesinde resmen Taşkent'te yayınlanan Lenin Bayrağı gazetesi de dahil bütün Sovyet basınının bir kelime ile de olsa bu mahkemeden bahsetmemesi gerçeği. Taşkent'teki Kırım Türklerinin muhakemelerinin tam manasıyla Stalin terörü zamanlarının gizli muhakemelerini hatırlatan tipik kapalı Sovyet muhakemesi olduğunu göstermektedir. Buna mahiyeti itibarıyla muhakeme değil Sovyet siyasi tenkil ve tecziye organlarının bütün tedbirlere başvurarak gerek dış dünyadan ve gerekse kendi Sovyet halkından saklamaya çalıştıkları açık kevfî hareket adı verilebilir.

Yukarıda adı geçen dergilerin verdikleri haberlerden anlaşıldığı üzere, sadece soydaşlarının memleketlerine dönmelerini temin edebilmek maksadıyla kanunî teşebbüslerde bulunan

Bugün esir, fakat yarın mutlaka hür bir Türkistan'da ata yadigarı sanat eserlerinden Fahreddin Razi'nin türbesi.

ve mahkeme nuzuruna çıkarılan sanık Kırımlı Türkler şunlardır:

Reşat Bayram, Rıdvan Gaffar, Rolan Kadı, İzzet Hayır, Münire Halil, Rıza Ömer, İsmail Yazıcı ve Svetlana Ahmet. Bunlardan, mesleği fizik nazariyatçısı olan ve tutuklanıncaya kadar Semerkantta çalışan Rolan Kadı ile Reşat Bayram, Rıdvan Gaffar ve İzzet Hayır Sovyet mahkemesi tarafından sıkı rejimli kampa üç yıllık kürek cezasına, diğer sanıklar da bir yıllık hapse mahkum edilmişlerdir.

Sovyet Mahkemeleri zulmüne devam edebilir, en küçük hürriyet kırıntılarını dahi milletlere çok görebilir. Fakat Rusya'da ve Kızıl Çin'de milletler komünizme isyan halindedir. Ezilen müslümanlar ve mazlum milletlerin hürriyete doğru ilerleyen Millî Mücadeleleri şiddetlenmektedir. İki yıl içinde Doğu Türkistan'da Müslüman Türklerin komünist Çin sürülerine karşı 571 isyan, 1490 teşkilatlı karşı koyma ve 213 sabotaj hareketi. Rusya'da ve komünist Çin'de Millî Mücadelelerin ne derece süratlendiğini göstermektedir. Bir çığ gibi büyüyen, komünizmin vahşet ve terörüne rağmen gelişen bu mücadeleler komünizmi çökertmektedir. Komünist Rusya ve Çin arasındaki ihtilaflar ve bir harbe varabilecek kadar gelişen düşmanlıklar bu çöküşü hızlandırmaktadır. Kırım'da Kafkasya'da, Azerbaycan'da, Türkistan'da Müslüman Türklerin; Çekoslovakya'da, Romanya'da ve daha birçok memleketlerdeki mazlum milletlerin güçlenen mücadeleleri komünizmin sonunu hazırlamaktadır. Zira zulmün iletibet payidar olması mümkün değildir.

ELENİZM

(Baştarafı 7'nci Sayfada)

ve millet düşmanı devletlerin eliyle devlet haline getirildi. Tarih boyunca Yunan isyanı, istiklâl ve milliyetçiliği doğrudan doğruya mason locaları vasıtasıyla ve bütün Ortodoks papazlarının ve Yunan tüccarlarının gayretiyle gelişti.

1950 den sonraları Kıbrıs meselesinin ortaya atılışı ve hiç bir çözüm yoluna gidilmeyiş beynelminel Yahudi politikasının menfaati icabıdır. Türkiye'nin 150 seneden beri hiç bir be-

def belirtici dış politikası olmamıştır. Millî bir politikadan mahrum olduğumuz içindir ki, bir avuç Yunan palikaryasının Elenizm Hülyası karşısında bocalamaktayız.

Kıbrıs Türk Cemaati Başkanı Denktaş başına açıkladığı bir demecinde «en büyük makamı işgal edenler dahi bugün gayelerinin LNOSİS olduğunu söylemekten çekinmiyorlar» demektedir.

Bu gaye için Yunan, Batı Trakya ve Kıbrıs'taki kardeşlerimize en insafsız metodlarla

saldırmaktadırlar. Buna karşılık Türkiye'de tuzırm adı altında metruk kiliselerin diriltilmesi, Hristiyan hac yollarının inşası, Hristiyan propagandasının alabildiğine serbest bırakılması ve meşhur Türk Düşmanı Yakovas'ın hesabı sorulmadan memleketimize girebilmesi millî bir politikanın yokluğunun ifadesidir.

Beynelminel Yahudilik ve Hristiyanlık hain Yunan'ı ne kadar şımartmış alacağı ders İstiklâl Harbimizden farklı olmayacaktır. Zira vatanımız üzerinde kavurucu bir alev dalgası halinde geçen ve yaraları halâ kapanmayan Yunan zulmü mukaddes bir kin halinde milletimizin gönlünde yatmaktadır. Bu kinci millet, mukadder bir emanet olarak hatırlamakta ve YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE'ye hazırlanmaktadır.

İNKILÂB İLMİ

6

İNKILAPCI HAREKETİN UNSURLARI

Hiz. Muhammed (S.A.S) in Medine'de kurmuş olduğu devlet, mücadelenin hedeflerinden biri olduğu için, aynı zamanda siyasi bir mücadele olmuştur.

Siyasi mücadele muhtelif devirlerde farklı şekiller kazanır. Şekiller değişir, fakat esas birdir O da; düşman siyasi iktidarının ortadan kaldırılmasıdır.

Askeri Mücadele ise; düşman kuvvetlerini tamamiyle ortadan kaldırmak ve tasfiye etmektir. Bu aynı zamanda, ekonomik, siyasi ve kültürel kuvvetleri de ortadan kaldırmaya yönelmiş olabilir. Hedef, düşmanın silahlı kuvvetlerini tamamiyle ortadan kaldırmaktır. Siyer tamamiyle bunlardan bahseder.

İslâmın askeri mücadelesi düşman kuvvetlerini askeri mücadelelerle silmek, taraf değiştirmek, çözmek, Müslümanlığı kabul etmelerini temin etmek şeklinde tecessül etmiştir.

Her inkılâb hareketinde, varlığı zarurî, unsurlar bulunur. Bunlar olmadıkça inkılâb hareketi başarı kazanamaz. Her kâmil inkılâb hareketinde şu üç unsur bulunur:

- İdeoloji
- Teşkilât
- Teşkilâtın yaptığı mücadele

İDEOLOJİ

İdeoloji, insan ve cemiyetin tanzimine yönelmiş düşüncedir. Düşünce tesbit safhasından temenni safhasına gelince ideoloji haline gelir.

Bu düşünce, ideolojinin yaşama yolunu gösterir ki, bu metod'dur.

Düşünce, madde ve hayat hakkındaki telâkkilerini bir temele istinad ettirir ki, bu akidedir.

Akide aklın ve mahsullerinin, şahsiyetin ve imanın dayandığı temeldir.

Bir cemiyette hâkim olan akide, kendi mahsulü olan kültürü doğurur. Bu da nizam halinde tebellür eder.

Nizam başka bir düşüncenin mahsulü ise ve cemiyet bu düşünceyi tutmuyorsa, nizam sarsıntılar geçiriyor demektir.

Nizam ile düşünceler arasındaki tenakuz, bir müddet sonra, nizamın çöküşü veya tadili ile sonuçlanır. Rönesansın meydana getirdiği fikirler ve nizam anlayışı, Avrupa'nın Hristiyanlık ve Kraliyet üzerine kurulu rejimlerini yıktı. Klâsik hukuk, pozitivizmin inkişafı ile, gözden düştü. İslâm rejimleri, rejimi tutan kudretlerde İslâm'dan uzaklaşan fikrinin varlığı ile, tehlikeler geçirdi. Kurevş'in müşrik nizamı İslâm ile çatıştı ve yıkıldı.

İdeoloji, her inkılâbda vazgeçilmez esastır. Fransız ihtilâli, ihtilâle tekaddüm eden düşünürlerin fikirlerinin yayılması ile başladı. 1917 ihtilâli, 19. asrın ortalarından itibaren Rusya'ya giren ihtilâlcî düşünce ile hareketlendi. İslâm inkılâbı, Mekke nizamının dayandığı fikirlerin sarsılması ile başladı.

İdeoloji inkılâbın hedefidir. İdeolojisiz inkılâb tasavvur edilemez.

TEŞKİLÂT

İnkılâbci hareketlerin ikinci unsuru teşkilâttır. Bir inkılâbci kadrosu olmadan inkılâb doğmaz. Teşkilât; inkılâb hedefine cemiyeti sürükleyecek sürücü, güdücü, teşkilâtlı insan grubudur.

Bu unsur bütün inkılâblarda mutlaka bulunur. İslâm inkılâbında ashab, Fransız

inkılâbında masonlar ve yan teşekkülleri, Rus ihtilâlinde komünist partisi, Almanya'nın kurtuluşu hareketinde Nasyonal Sosyalist işçi partisi inkılâbı yürüten teşkilâtlardır.

Kadro; yapacağı mücadeleye ve hedefine göre terbiye almış siyasi, askeri, kültürel, iktisadi ve ekonomik bir mücadele birliğidir. Hiyerarşize edilmiştir. Aynı kültürle meşbûdur. Aynı kadroya bağlanmıştır. Aynı akideye dayanır. Aynı hareket modellerini benimsemiştir. Aynı siyasi kanaate sahiptir. Bu disiplinden doğan bir mücadele birliği teşekkül etmiştir ki, dünya tarihinin şimdiye kadar kavdettiği ve bir daha eşini kavdedemeveceği bir kadrolanmıştır. Bunlardan çıkarılan ders de: İslâm inkılâbının ancak diğer inkılâblar gibi aynı kültürle yetişmiş, aynı sivasî terbiyeyi almış, aynı hareketleri yapmak ve teneğine getirilmiş, aynı sefler kadrosuna bağlı, hiyerarşize olmuş bir teşkilâtla başarılabildiğini gösterir. Bu kadro ve bu teşkilât olmadan dünyayı değiştirecek bir inkılâb başarılamazdı. Ve başarılamaz

MÜCADELE

Mücadele inkılâb hareketlerinin bir unsurudur. Bir ideoloji, düşünce âleminde hayata ancak mücadele ile hâkim olur. Üçünde dökülecek ter ve kan'a mâlik olmayan ideoloji hayatiyet kazanamaz. Mücadele ideolojiye hayat veren esastır. Mücadeleden vazgeçen millet, teşkilât erimeye ve çözülmeye mahkumdur. Cemiyetin yaşayacağı ideolojiyi tayin eden; ideolojik hedefleri olan müsbet ve menfi kudretler mücadelesidir. İdeolojisinin hâkim olmasını isteyen teşkilât mücadele etmelidir.

İnkılâbci hareketler evvelâ ideolojisi, buna bağlı teşkilât ve bu teşkilâtın ideoloji namına yaptığı mücadele unsurlarına sahiptir.

TEŞKİLÂTLANMA

Bir inkılâb hareketinin yürütülmesinde teşkilâtın varlığı zarurîdir. Bir kadro olmadan, bu kadronun kendisini meydana getiren teşkilâtı bulunmadan bir inkılâb hareketinin yürüdüğünü dünya tarihi kaydetmemiştir.

BİR İNKILAPCI HAREKETİ YÜRÜTECEK TEŞKİLÂT NASIL OLMALIDIR?

Bütün hareketlerin incelenmesinde, bir inkılâbci teşkilâtın şöyle doğduğu ve geliştiği görülür:

Evvelâ bir kişinin veya daha fazlasının kafalarında, mevcut şartları, düzeni islah etmek ve değiştirmek düşüncesi hâkim olmaya başlar. Bu fikir, bunların kafalarında, bir ideoloji şeklinde sistematize olur, sistem haline gelir. Böylece teşkilâtlanma başlamış olur. Küçük veya büyük olan bu grup yapacağı değişikliği, insanların yaşamasını istediği düzeni vazih ve sistemli bir düşünüs haline getirmeye başlar. İşte bu halde fikir sistematize ediliyor, muayyen hisler sistemli bir fikir ve doktrin haline geliyor demektir. Eğer fikir bir doktrin haline gelememişse bunun meydana getireceği hareket de, kuracağı teşkilât da varımdır ve muvaffakiyetsizliğe mahkumdur.

Hülâsa edelim; İnkılâbci hareketleri meydana getiren teşkilât: iki kişilik bir

grupda veya bir fertte, ideolojinin temeli olan fikrin sistem haline gelmesiyle doğar ve inkılâb hareketi böylece başlar.

Eğer ferdin veya fertlerin kafalarında inkılâbın ideolojisi sistematize edilmemişse, fikirler bir doktrin haline gelememişse bu fikirler uğrunda yapılacak hareket de müphem ve neticesiz olur.

Fikrin doğuşu safhasını ve fikrin doğuşundan sistemli bir tarzda geliş safhasını bütün muvaffak olmuş inkılâblarda görürüz:

Dünya tarihi boyunca yapılan ve model olma vasfını muhafaza eden, peygamberlerin liderliklerinde yapılan İslâm inkılâbları; şartları değiştirmiş, cemiyetin durumunu islah etmiş ve toplumu eski hastalıklı halinden kurtararak sıhhatli bu bünye haline getirmişlerdir. İnkılâbların en şahsiyetlisi ve kâmil olanı bunlardır.

Peygamberlere, bir inkılâbın yapılması lâzım geldiğini emreden Cenab-ı Allah'tır. Cenab-ı Allah inkılâbın yapılması lüzumunu, modelini ve metodunu peygamberlerine Cebrail vasıtasıyla bildirir. Peygamberler, dünya üzerinde yapılmış olan, İslâm inkılâblarının liderleridir. Liderleri Allah (C.C.) tarafından kendilerine bildirilir. Peygamberler ideolojinin fikrî ve manevî otoritesini, etrafında bulunan insanlara kabul ettirirler. İnsanların inkılâba yakın olanlarına, inkılâb ideolojisini bildirir, onları ideoloji etrafında ashablaştırır. Peygamberlerin etrafında, ilk devrelere mahsus, ilk ve tam iman etmiş fertlerden müteşekkil ashab meydana gelir. Artık teşkilâtlanma tomurcuklanmaya başlamıştır.

Bu durum diğer inkılâb hareketlerinde de de görülür:

Komünizmin havarisi olan Lenin bir kaç kişilik küçük bir mücadele birliği kurar. Bu mücadele birliğinin hedefi ve metodu, daha evvel Lenin'in kafasında sistematize edilmiştir. Lenin meydana gelecek inkılâbı ve ideolojisini sistematize etmek tedir. Arkadaşlarıyla birlikte, buna uygun olarak, bir küçük cemaatlaşma, cemiyetleşme hareketine girer. İdeolojilerine inanan şahısların sayısı evvelâ mahduttur. Fakat zaman ilerledikçe bu hareket vükselir. Cemiyet halinden parti haline geçer ve 1905'deki inkılâb hareketi yapılır. Bu inkılâp yarım kalmış bir harekettir. 1917 de bu tamamlanır ve inkılâp Rusya'da tekemmül eder.

Marxizmin teşkilâtlanması da böyledir. Marx kafasındaki komünist fikirleri sistematize etmiş, böylece marxizm meydana gelmiştir. Bu ideolojinin telkin ve tebliği ile küçük bir grup mücadelecî meydana gelmiştir ki; ideoloji teşkilât haline inkılâp etmiştir.

Teşkilâtlanmanın ilk safhası budur. İslâm inkılâbci hareketlerinde buna ashablaşma denir. Ashablaşma liderlerden fikri ilk defa kabul eden fertlerin meydana getirdiği küçük birliğe denir. Bu küçük birlik kendi imanı ve ideolojisi uğrunda her türlü fedakârlığı yapmağa hazır, dünyayı değiştirme azim ve gayretiyle doludur.

(İncelememizin devamı gelecek sayıda)

EMPERYALİZMİN ORTA DOĞUDAKİ JANDARMASI

150 Kuruş